ANILARI UNUTULMAYACAK, HESABI SORULACAKTIR!

AHMET HAKAN · FEVZİ KURUÇAY · CEMAL BÜLBÜL · HÜRRİYET ER · MEHMET KAYA · ALİ ERMİŞ · İBRAHİM BERBEROĞLU · İSMAİL ÇELİK

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

İYG

Sayı : 80 Yıl : 4 Fiyatı : 10 TL. 22 Eylül 1979

BU SAYIDA :

«DDGF ve TÜRKİYE'DEN 14 DEMOKRATİK KURULUŞ YARIŞMAMIZA ÖZEL ÖDÜL KOYDULAR»

Halktan Yana İlerici, Demokratik Sosyalist Adayları Destekle

TKP 59 YAŞINDA

SÖYLEŞİ

Dost okurlar,

Bildiğiniz gibi, bundan dört yıl önce İYG, İlerici gençliğin yayın organı olarak işçi sınıfının savaş yolunun bayrağına sarılmıştı. İYG, dört yıllık savaşımı sonucu Türkiye'nin sürekli çıkan en yüksek sürümlü gençlik gazetesi olma niteliğine ulaştı. Orada burada saman alevi gibi yanan ve sönen sözde gençlik gazetelerinin bulunduğu bir ülkede bunun anlamı açıktır. ve derindir... İYG, bu aşamaya, işçi sınıfının Lenin̂ci Partisi'nin yolundan yürüyerek, ilerici gençliğin elleri üzerinde yükseldi. Önümüzdeki 17 Kasım'da İYG 5. yılına girecek. Bu günü. İYG'nin, ilerici gençliğin şanına uygun bir biçimde kutlamak, aynı zamanda İYG'yi daha da yaygınlaştırıp, güçlendirmek doğrultusunda bir hareket noktası olarak kullanabilmek için İYG ile dayanışma hazırlıkları tüm yurt çapında sürüyor.

Bu hazırlıklar çerçevesinde geleneksel İYG Sanat ve Kültür Yarışması'nın üçüncüsünün koşulları belirlendi. Geçen sayımızda koşulları açıkladığımız bu yarışma ile ilgili olarak basılan duvar gazeteleri yurt içindeki ve yurt dışındaki demokratik örgütlere gönderildi. Bu yıl hem yurt içinden, hem de yurt dışından daha geniş katılımların olmasını bekliyoruz. Amacımız bu yarışmayı, gençliğin devrimci sanat ve kültür savaşımını güçlendiren yığınsal bir kampanyaya dönüştürmektir.

İlerici yayın organları, yayınevleri, demokratik kuruluşlar bu yılki yarışmamıza büyük ilgi gösteriyorlar ve özel ödüller koymak için başvuruyorlar. Bu girişimleri, faşistlere ve maoculara karşı savaşan ilerici yurtsever gençlerle soylu dayanışma örnekleri olarak kabul ediyoruz ve büyük bir değer biçiyoruz.

İYG ile dayanışma hazırlıkları çerçevesinde çıkardığımız anket fişlerini de demokratik örgütlere göndermiş bulunuyoruz. Bunları doldurmak ve göndermek tüm ilerici yurtseverlerin boyun borcudur, örgütsel bir görevidir. Aynı zamanda bu anketleri sempatizan halkalarına da yaymak, onların istemlerini saptamak, örgütsel çalışmalarımız açısından da yararlı sonuçlar doğuracaktır. Bu nedenlerle, örgüt birimlerindeki yönetici arkadaşlara, aktivistlere özel sorumluluklar düşüyor. Gerek İYG yarışmasına, gerek anket çalışmalarına en geniş katılımı sağlamak için örgütleyici, yönlendirici olmaları, sonuçlarını bize iletmeleri gerekiyor.

İYG'nin daha da yığınsallaşması, ilerici gençlik hareketinin güçlenmesi, en geniş kitlelere seslenmesi için, geçen yıl olduğu gibi bu yıl da İzmir Fuarı'na katılıyoruz. Panolarımızla, gazete, kitap, broşür, kartpostal, poster türündeki yayınlarımızla İYG Standı, İzmir Fuarı'nın ana girişlerinin birisinde açıldı. İYG'yi tanıtan dört renkli broşürümüz, anket fişlerimiz, duvar gazetelerimiz ve yayınlarımız, yurdun dört bir köşesinden gelen yurttaşlarımızın büyük ilgisini çekiyor. İYG, işçi sınıfımızın Leninci sesini kitlelere ulaştırıyor. Kıvançlıyız, gönençliyiz.

Değerli arkadaşlar...

Dikkatinizi çektiği gibi, İYG'nin uzun süredir kapakları devrim şehitlerimizin fotoğrafları ile dolu... Devrim şehitlerinin olmadığı tek bir kapak çıkmıyor! İçimiz kan ağlıyor. İnsanlarımız, arkadaşlarımız, kardeşlerimiz öldürülüyor! Gözlerimizden yaş akmıyor, yas tutmuyoruz! Ama kinimiz sonsuz! Bu kin, sınıf kinidir! Sınıf kini, kinlerin en büyüğüdür! Faşistler, maocu faşistler, halk düşmanları hiç sevinmesinler. Bir gün İYG'nin de, ilerici, devrimci tüm yayın organlarının da kapaklarında, sayfalarında, satırlarında, başlıklarında güzelim özgürlük rüzgârları, devrim rüzgârları esecek, İleri Demokratik Türkiye'nin, Sosyalist Türkiye'nin görüntüleri fotoğraflanacak ve memleketimizin topraklarında geleceğimiz için kutsal davamız için canlarını veren devrim şehitlerimizin adına dikilen dev anıtlar göklere yükselecektir.

Onların anılarını kalıcılaştıracağız. Sözümüz andımızdır!

Dostça Kalın
İYG

GERİCİ FAŞİST GÜÇLERİN DAYATMASI : « YA KIRK KATIR, YA DA KIRK SATIR... »

Ekonomik-politik bunalımların giderek derinleştiği günümüzde, işbirlikçi tekelci burjuvazi, bunalımın yükünü işçi sınıfına ve emekçi halka yüklemek için bin takla atarken, Türkiye işçi sınıfının Leninci Partisinin yığın çıkışlarının yükseltilmesi üzerine yaptığı 9 Temmuz tarihli çağrısı geniş kesimleri sardı, harekete geçirdi. Çağrı, yurdun dört bir yanında yankılandı. Örgütlü yığın çıkışları geçtiğimiz günlere damgasını vurdu. Onbinler eylem alanlarına aktı. Emekçi halk yığınları eylemlere sahip çıktı, yürekten destekledi, omuz verdi.

İşçi sınıfımız, emekçi halk yığınları artık tekellerin bunalımının yükünü çekmemeye kararlı. Grev, direniş ve diğer örgütlü yığın çıkışları bu kararlılığın kanıtıdır. «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası» süresince düzenlenen yığınsal eylemler, faşist tırmanışı durduracak güçlerin varolduğunu ve her türlü baskı, terör, engelleme çabaları na rağmen savaş alanlarına çıkmaktan geri durmayacağını gösterdi. Bu gelişim, işbirlikçi tekelci burjuvaziyi, gerici-faşist güçleri, «etkili ve yetkili çevreleri» telaşlandırdı. Telaşlandırıyor...

Bu telaş ve korkuyla, Ulusal Bağımsızlık Savaşımızın utkuyla sonuçlandığı günü simgeleyen 30 Ağustos'un 57. yıldönümünde «etkili ve yetkili çevreler» verdiği demeçlerde 12 Mart'çı generalleri anımsatan tehditler savurdular. İşçi sınıfının politik hareketini, onun yolunda yürüyenleri Kürt demokratlarını hedef alan demeçlerde kullanılan dil, gerici-faşist güçleri, onların işledikleri cinayetleri örtbas etmeye yaradı. Bundan hız alan tekelci güçler, gerici-faşist maocu çevreler, ulusal bağımsızlık üzerine mangalda kül bırakmayan demeçler patlatmaya başladılar. Bu toz duman içinde, günlük basında yer alan 200 ABD askerinin Merzifon'a geldiği haberi örtbas edildi. Elbette 57 yıldır ulusal bağımsızlığımızı ayaklar altına alanların, topraklarımızı «üs'tür, tesis'tir» diye parselleyip dolar karşılığında ABD emperyalizmine satanların bu konuyu sessizlikle geçiştirmesi doğaldır.

Bu konuda Başbakan Ecevit'in tavrı ise çok ilginçtir. Başbakan, «benim bundan haberim yok» deyip işin içinden sıyrılacağını sanıyor. Doğrusu ya «dost ve müttefikimiz ABD» yetkilileri çok ayıp etmişler! İnsan hiç olmazsa Başbakan'a söylemez mi? «200 yeni asker daha gönderiyoruz, haberin olsun» diye. Peki ya ABD emperyalizminin avukatlığını üstlenen maocular ne yaptılar bu olay karşısında? ABD emperyalizminin stratejik bağlaşığı Pekin gericiliğinin uşakları Perinçekçi maocular, günlük gazetelerinde «Türkiye'deki üsler esas olarak Rusya'yı izlemek amacına yöneliktir» demekle ulusal bağımsızlığımızın nasıl azgın birer düşmanı olduklarını bir kez daha belgelediler. (Aydınlık, 8 Eylül 1979, sayfa - 7)

Ulusal bağımsızlığımızın düşmanları, ulusal bağımsızlığın gerçek savunucuları olan ilericileri, sosyalistleri, komünistleri «başlarını ezmek»le tehdit ederlerken, aynı günlerde tekellerin sesi Hürriyet gazetesi de «AP-CHP iş birliği» formülünü yeniden ısıtıp piyasaya sürdü. Böylece bir taraftan «baş ezmek»ten sözeden çağrılarla halk yığınları tehdit edilirken, öte yandan «AP-CHP işbirliği» formülünün yeniden gündeme getirilmesinin arasında bir bağıntı olduğu gerçeği ortaya çıktı. İşbirlikçi tekelci burjuvazi, emekçi halk yığınlarının önüne böylece iki seçenek koymuş oluyordu: Ya AP-CHP işbirliğiyle kurulacak geniş tabanlı bir hükümet, ya da askersel bir cunta? Yani bir halk deyişiyle «ya kırk katır, ya kırk satır!» Bu arada tekellerin korku ve telaş örgütü Hür Teşebbüs Konseyi'nin Ankara'da AP-CHP işbirliğiyle kurulacak hükümet modelinin son rötuşlarını yapmak için olağanüstü toplandığını da belirtmek gerek. Tekellerin bu girişimleri ulusal birlik» çığırtkanlarının demagojilerini artırdı.. Türkeşlerin, Perinçeklerin etekleri zil çaldı.

Gerici-faşist-maocu güçlerin «ulusal birlik» çığırtkanlıklarında bol bol kullandıkları malzeme ise öteden beri bilinen «bölücülük tehlikesi»(!) masalıdır. En başta bu çevrelerin Doğu'ya yönelik özel planları olduğu bilinmektedir. Kürt halkını yeni soykırımlarla yoketmek planları hazırlayan gerici-faşist-maocu güçler, bu planlarını gerçekleştirmek için MHP'li, ÜGD'li maocu, Apo'cu çeteleri kullanıyorlar. Özellikle doğrudan CIA güdümlü Apo'cu çetelerin provokasyonlarının sağladığı malzemeler, bu karanlık provokasyon örgütünün el altından beslenmesine neden oluyor. Perinçek'in gazetesi, son birkaç aydır Apo'cu çeteleri manşetinden, başyazısından indirmiyor. Orduyu Kürt halkının üzerine sürdürebilmek için Apo'cu çetelerin kışkırtılmasına özel bir çaba harcıyor. Apo'cu karanlık şebekenin eylemleri(!) bahane edilerek sıkıyönetim altındaki doğu illerinde Kürt demokratları, Kürt emekçi halkı üzerindeki terör yoğunlaştırılıyor. Halk işkenceden geçiriliyor. CHP ağırlıklı hükümet bakanları, Doğuda gelişti̇rilmek istenen ve hangi çevrelerce tezgahlandığı çok iyi bilinen provokasyonlar karşısında sadece başını kuma gömmekle yetiniyor. Bu tutum, gerici-faşist güçlerin tüm demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırma, ilerici yurtsever güçlerin yükselen savaşımını bastırma girişimlerine yardım ediyor.

Bu durumda, ilericilere, yurtseverlere, sosyalistlere, Kürt demokratlarına düşen görev; önümüzdeki dönemde sınıf savaşımının daha da çetinleşeceğini gözönünde tutarak eylem birliğini yükseltmek olmalıdır. Emperyalizmin NATO'nun dayatmalarına, üslere, kölelik anlaşmalarına karşı, anti-emperyalist savaşımı yükseltmek, faşist tırmanışa, sıkıyönetime karşı, demokratik hak ve özgürlükleri korumak, halkın can güvenliğini sağlamak için eylem birliğini pekiştirmek görevi önümüzde duruyor. Türkiye işçi sınıfının Leninci Partisi, bu savaşta bütün ulusal demokratik güçleri birliğe çağırıyor.

YURTLAR, POLİSE, JANDARMAYA DEĞİL ÖĞRENCİLERE AÇILMALIDIR!

Yurtlara kayıtlar başladı. İlgililerin «iyimserlik»leri yine üstlerinde. «Edeceğiz», «yapacağız», «çözeceğiz» deyip duruyorlar. Sözlere değil, olanlara bakalım. «Kredi ve Yurtlar Kurumu Yönetmeliği'nde anti-demokratik maddeler vardır» deniliyor. Yönetmelik'in anti-demokratik olması, Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun anti-demokratik yapısından, öğrencilerin yönetime etkin olarak katılmamasından ayrılır mı? Yurtlar üzerinde bir takım kararlar alınırken, öğrencilerin, ilerici, demokratik gençlik örgütlerinin görüşlerinin alınmaması anti-demokratik bir uygulama değilse nedir? Yurtlar niye tam kapasite ile çalışmıyor? Edirnekapı Yurdu niye kapalı kalıyor? Soruların yanıtı, yurtların polis ve jandarma kışlası durumuna getirilmesi değilse nedir? Kayıt için «Emniyet Belgesi» yeterli sayılmayacak, polisten «gerekçe», «neden» sorulacakmış... Bu elemenin derinleştirilmesi, kayıt işlemini emniyetin keyfi uygulamasına bırakmak anlamına gelmiyor mu? İlerici, yurtsever gençliğin her zaman savunduğu ve sasunacağı istemdir: Faşistlerin ve maocuların dışında bütün öğrenciler yurtlara girebilmelidir.

Öğrencilerin yurt içi sorunlarının çözüleceği söyleniyor. Ama eveleyip geveleyip, isteseler de istemeseler de, bu sorunları getirip, eğitim sisteminin ve Türkiye'nin sorunlarına bağlıyorlar. Yemek sorunu mu, ödenek bekle. Isınma sorunu mu, yakıt bulunacak. Vay anam vay!...
ve Spor Bakanı uyuyor!... Çetin barınma sorunları bekliyor öğrencileri.

Ama yollar o kadar da karanlık değil! Tüm ilerici yurtsever gençler ortak savaşımlarını güçlendirerek demokratik güçlerle birleşerek yurt ve barınma sorunlarının çözümünde başarı elde edecek güçtedirler!

Seçimler ve İşçi Sınıfının Leninci Politikası

Ekonomik, politik, sosyal bunalımın derinleştiği, faşist saldırıların biteviye hızlandığı, faşist tehlikenin arttığı işçi sınıfı, ilerici güçler ve Kürt halkı üzerindeki baskıların yoğunlaştığı, «kimilerinin başı ezilecek» çığlıklarının tiz sesle haykırıldığı, sıkıyönetim koşullarında; fakat, emekçi kitlelerin bunalımın faturasını ödemek istemediğini çeşitli biçimlerde dile getirdiği, örgütlü yığın çıkışlarının yükseldiği bir dönemde seçimlere gidiyoruz. Bu durumda, seçimler, parlamentodaki aritmetik dağılım açısından değil, Türkiye'nin bu nesnel durumu gözönünde bulundurularak değerlendirilmelidir.

Ne var ki, bu seçimlerde daha önceki seçimler gibi anti-demokratiktir. **En başta,** işçi sınıfının politik öncü örgütünün özgür çalışamadığı 141-142'nin halâ varlığının sürdüğü koşullarda seçimlere gidilmektedir. **İkincisi,** sıkı yönetimin nisbi demokratik hakları bile kısıtlayan uygulamaları, seçimlerin anti-demokratik niteliğinin bir göstergesidir. **Üçüncü** olarak, faşist baskı ve terörün, cinayetlerin hızlanması, bunun karşısında CHP ağırlıklı hükümetin hiç bir önlem almaması teslimiyetçi ve uzlaşmacı bir politika izlemesidir. Gençlik açısından, **18 yaş seçme hakkının tanınmaması** da, seçimlerin anti-demokratik niteliğinin bir parçasıdır.

Fakat buna rağmen seçimler, işçi sınıfı ve diğer demokratik güçler açısından bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımında daha ileri kazanımlar doğrultusunda kullanılabilir. Bunun olanakları vardır. Bunun olanakları, en başta, işçi sınıfının, emekçilerin yığınsal, örgütlü gücüdür. Onların istemleri, eylemleri, demokratik haklarını kullanmadaki direncidir. Buradan hareketle işçi sınıfımızın Leninci Partisi, daha önceki seçimlerde olduğu gibi, bu seçimlere de katılacağını açıklamıştır.

İşçi sınıfı hareketinin, genel politikasının bir parçası olarak seçimlere yönelik politikası, diğer seçimlerde olduğu gibi gerici-faşist güçlerin geriletilmesi amacını başa alıyor. Kitleleri, MHP, AP, CGP, DP gibi partilere oy vermeme doğrultusunda harekete geçiriyor.

İkinci olarak, burjuva reformizminin, tekellere boyun eğme, emperyalizme ödünler verme politikasını demaske etme görevini öne sürüyor. Önümüzdeki seçimlerde bunun önemi daha da artıyor. Kitleler kendi deneyimleriyle burjuva reformizminin gerçek yüzünü görüyor. Kitlelerde bu yönde oluşmaya başlayan deneyim ve bilinç, işçi sınıfı hareketi açısından yeni olanaklar, yeni görevler doğuruyor.

Burjuva reformizminin, CHP'ye oy veren emekçi kitlelerde uyandırdığı umut havasının yerini umutsuzluğun alması, işçi sınıfının Leninci Partisi, onun yolundan yürüyenler tarafından iyi değerlendirilmediği takdirde gerici -faşist güçlerin işine yarayan sonuçlar doğurabileceğini görmek gerekiyor. Bu sorunun bir yönü. **Diğer yönü işçi sınıfının Leninci politikasının geniş emekçi kitleleri arasında yayılmasının, bu seçimlerin en önemli özelliğini oluşturmasıdır.** Kuşkusuz bu, önümüzdeki seçimlerde de, diğer savaş alanlarında da geçerli olan bir şeydir. Ancak kapitalizmin ekonomik politik, sosyal bunalımının derinleştiği ve bu bunalımın, devrimci yönde sonuçlar doğurması doğrultusunda öznel etmenin güçlendirilmesi görevinin ağırlık kazandığı bir dönemde, bunun önemi daha da artmaktadır.

Ne var ki, öznel ögenin güçlendirilmesinde işçi sınıfı hareketinin güçlendirilmesi temel alınmakla birlikte, genel anlamda tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği yolunda adımlar atılması, örgütlü yığın hareketinin derinleştirilmesi sorununa bağlı bir sorun olarak önümüzde durmaktadır.

İşçi sınıfımızın önümüzdeki seçimlerdeki politikasını bu temel üzerinde anlamak gerekir. Bu açıdan, işçi sınıfımızın Leninci partisi gerici-faşist güçlerin geriletilmesi, burjuva reformizminin demaske edilmesi, işçi sınıfının Leninci politikasının geniş kitleler arasında yaygınlaştırılması, demokratik güçlerin eylem birliğinin geliştirilmesi için çaba gösteriyor. İlerici, demokratik adayların desteklenmesi yolunda kitlelere çağrıda bulunuyor. Kuşkusuz bu politika, işçi sınıfının Leninci partisinin, seçimlere özgür olarak katılmadığı koşullarda karmaşık bir görünüm ortaya çıkarmaktadır. Ne var ki, Leninci Parti, bu karmaşık görünüme kesin, somut yanıt getirmektedir: «Oylarınızı, bağımsız, TİP'li, TSİP'li, CHP"li Kürt demokratı olan ilerici, yurtsever adaylara verin! Demokratik güçlerin eylem birliğini yükseltin!» diyor.

İşçi sınıfının Leninci politikası böylesine bir temel üzerine oturmuştur. Buna karşılık, CHP, legal sosyalist partiler, küçük burjuva «sol» gruplar seçimleri nasıl değerlendiriyor?

CHP'nin sağ kanat üst yönetimi ve hükümet, iki yıldır uyguladıkları emperyalizme teslimiyet, gerici-faşist güçlerle uzlaşma politikasını emekçi halkımıza seçimlerde dayatmaya çalışıyor. «MHP Kapansın» kampanyasına karşı çıkıyor. «Asıl suçlu Demirel'dir» diyor. Ama seçimlerde Demirel'le işbirliği öneriyor, eli ni uzatıyor. Burjuva reformistleri çelişkiler içerisinde bocalıyor. Diğer yandan ise, işçi sınıfının Leninci politikasına, onun yolundan yürüyenlere, ilerici güçlere saldırıyor. Anti-faşist savaşıma zarar verdiğimizi ileri sürüyorlar, gerçekte ise anti-faşist savaşımla «CHP'nin desteklenmesini» aynı düzeyde ele alıyorlar. Sapla-samanı karıştırıyorlar. Anti-faşist savaşım, «CHP'nin desteklenmesi» düzeyinde ele alınamaz ve hiç bir zaman da ele alınmadı. İşçi sınıfının öncü politik hareketi seçimlerdeki tavrını net bir biçimde koyuyor: CHP içindeki ilerici adaylar, dahil tüm ilerici-demokratik ve sosyalist adayların desteklenmesi! CHP'li ilerici adayların desteklenmesi, hiç bir biçimde tüm olarak CHP'nin desteklenmesi anlamına gelmez. Hele hele, hiç bir zaman CHP sağ kanat yöneticilerinin emperyalizme teslimiyet, gerici-faşist güçlerle uzlaşma politikasının des teklenmesi biçiminde çarpıtılamaz.

Çeşitli sağ ve «sol» gruplar şimdiye dek bu konuda çok çarpıtmalar yaptılar. Hâlâ da yapıyorlar. İşçi sınıfının Leninci Partisi ise, burjuva reformizminin demaske edilmesini öne alarak, bu çarpıtmalara karşı kesin yanıtını veriyor.

CHP'nin sağ kanat yöneticileri anti-faşist savaşım üzerinde bol laf üretiyorlar ama işçi sınıfının, diğer emekçi katmanların, demokratik güçlerin kendi temsilcileri, sözcüleri, örgütleriyle seçimlere katılmasına karşı saygılı olmasını beceremiyorlar. Halbuki bu demokratlığın asgari sınırıdır. CHP üst yöneticileri, anti-faşist savaşım üzerinde bol keseden atmadan önce, asgari demokratlığın sınırını iyi öğrenmelidirler.

Legal sosyalist partiler, görünen odur ki, seçim düşleriyle yatıp kalkmaktadırlar. Demokrasi savaşımına parlamentonun kapılarından bakanlar, yığın savaşlarını geliştireceği, parlamento içi savaşımı yığın savaşlarına bağlayacakları yerde, arabayı atın önüne koşuyorlar. Parlamento çalışmalarını tüm çalışmaların önüne alıyorlar. Faşizme karşı «MHP Kapansın» kampanyasına, seçim çalışmalarını gerekçe yaparak katılmıyorlar, katıldıkları yerlerde alanlardan kaçıyorlar. Eylem birliğine yanaşmıyorlar. Ama bu politika kimin yararınadır? Besbelli ki işçi sınıfının, emekçi halkın yararına değildir. TİP kurucusu ve Adana eski İl Başkanı Ceyhun Can'ın faşistler tarafından öldürülmesi de göstermektedir ki, bu politika, legal sosyalist partilerin taraftarlarının da yararına değildir. Ne legalizm, ne de seçimlere katılan parti olma niteliği, faşist saldırılardan sizleri koruyamaz. Ve hiç bir güç, tek başına, faşist saldırıları durduramaz. Ama faşist saldırıları durduracak güçler vardır ve bunların eylem birliği zorunluktur. Bu sese kulak vermelisiniz!

Seçim döneminin hareketliliğinin başlamasıyla birlikte, uzun süredir eylemsizliğin kış uykusunda bulunan uzlaşmacı, reformist sendikacılar seslerini çıkarmaya başladılar. DİSK Genel Başkanı A. Baştürk, «İşçi sınıfının seçimlerdeki politikası, henüz oluşturulmamış partisinin politikasıdır» diye açıklama yaptı. Ne demektir bu? Politikasızlığın daniskasıdır. Somut olarak elle tutulur bir tavır ortaya koyamıyorlar. Kime vurulacağını, kimlerin çekileceğini açıklayamıyorlar. Çünkü, bu onların tarihsel misyonu değildir. İşçi sınıfının politik tavrını hiç bir zaman kariyerist, uzlaşmacı, art niyetli, bölücü, karanlık çevrelerle ilişkisi olan bir avuç tabansız sendikacı geliştiremez. İşçi sınıfının öncü politik hareketine, sınıf ve kitle sendikacılığına düşmanlık güdenler, işçi sınıfının birliğini bölüp parçalamak isteyenler, işçi sınıfının adına konuşamazlar. «Politik parti» sözünü dillerine olur-olmaz dolayanlar, bu sözlerin ağırlığı altında kalacaklarını iyi bilmelidirler. Ateşle oynadıklarını görmelidirler.

Bunun yanında, çeşitli küçük-burjuva «sol» ve maocu grupların seçimleri boykot etme konusunda çağrılarda bulundukları gözlemlenmektedir. Halkın yığınsal savaşımından korkan, yığınlara inançsız ve güvensiz olan, kararlı, sabırlı, özverili, örgütlü savaşıma girmeye cesareti olmayanlardan, başka tür bir tavır beklenemez zaten. Bu konuda Leninizmin görüşleri, Leninci politika açıktır. Bu gruplar üzerinde durmaya bile değmez.

OLANAKLAR VE GÖREVLER

Kapitalizmin ekonomik - politik bunalımının derinleştiği, devrim sürecinin ilerlediği, içinde bulunduğumuz koşullarda, yığınsal savaşımların yükseltilmesinin olanaklarının artması, görevlerimizi de ağırlaştırıyor. Seçim platformunun bu doğrultuda kullanılması, seçimlerden sonra tekellerle tutuşacağımız dev kavganın, 500 binlik işçi ordusunu kapsayan toplu sözleşmelerin başarıyla sonuçlandırılması ileri demokratik halk devrimi sürecini derinleştirecektir. Bu nedenle seçim platformundaki çalışmaları tek başına ele almamalı, seçimlerden sonra tekellere karşı vereceğimiz savaşımlara sıkı sıkıya bağlamalıyız.

İlerici yurtsever gençler, önümüzdeki dönemde, işçi sınıfının Leninci politikasının yığınlar arasında yayılması, gerici-faşist güçlerin geriletilmesi, burjuva reformizminin yüzünün demaske edilmesi, demokratik güçlerin eylem birliğinin geliştirilmesi yönünde her çabayı gösterecektir. Seçimlerde, ilerici, demokratik adayları destekleyecektir. Çünkü, ilerici yurtsever gençlik her zaman işçi sınıfının yolundan yürüdü, yürüyor. Ama buna bağlı olarak seçimlerin aynı zamanda en geniş gençlik yığınlarına ulaşmamızda bir köprü olarak kullanılması gerekir. Görevimizin bu ikili yanı, tek bir bütün olarak önümüzde durmaktadır.

İLERİCİ, YURTSEVER GENÇLER, İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ YOLUNDAN YÜRÜYEN GENÇ SAVAŞÇILAR!

Tüm gücünüzü, tüm çabalarınızı, seçimler de işçi sınıfının Leninci politikasının yolunda harekete geçirin! Yığınların, gençlerin arasına dalın! Gerici-faşist güçlerin geriletilmesi için! Burjuva reformizminin yüzünün demaske edilmesi için! İşçi sınıfının Leninci politikasının yığınlar arasında yayılması için! Demokratik eylem birliğinin geliştirilmesi için! Tüm özverinizi, kararlılığınızı, direngenliğinizi cesaretinizi, yılmazlığınızı ayağa kaldırın! Savaşımız var kazanılacak! Yolumuz aydınlık! Politikamız açık! Haydi İLERİ!...

İSTANBUL BAĞIMSIZ SENATÖR ADAYI BERİA ONGER'İN GAZETEMİZE ÖZEL DEMECİ

«BUNALIMDAN ÇIKIŞ İLERİ DEMOKRATİK DÜZENLE OLANAKDIR»

• TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ ÖZGÜR OLMALIDIR ?

14 Ekim günü yapılacak Senato üçte bir yenileme seçimlerine İstanbul'dan İlerici, yurtsever, demokratik güçlerin bağımsız adayı olarak katılan, İKD Genel Başkanı Bakiye Beria Onger gazetemize özel bir demeç vermiştir. Demecin metnini yayınlıyoruz:

«Bilindiği gibi kısmi senato seçimleri dolayısıyla İstanbul ilinden adaylığımı koymuş bulunuyorum. Seçime bazı sosyalist partiler ve bağımsız adaylar da katılıyor. Bu seçimlerde işçi sınıfının ve emekçi halkın çıkarlarını söz ve davranış birliği içinde savunan adayların alacakları oylar, ülkemizin geleceği açısından önemli bir gösterge olacaktır. Ancak, ülkemizin içinde bulunduğu bunalımdan çıkış yolu önümüzdeki seçimlerin basit sonucuna bağlı değildir. Seçim sonucunda Senato'da yer almak, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin istemlerini savunulması açısından ne kadar önemliyse de, bunalımların kesin olarak ortadan kaldırıldığı sömürüsüz bir Türkiye'nin kurulması, uzun soluklu ve yoğun bir savaşım sürecini gerektirmektedir. Bu süreçte parlamento içindeki ve dışındaki tüm ilerici ve demokrat güçler, savaşımlarını uyumlaştırmalıdır.

Seçimler, birçok bakımdan anti-demokratik bir ortamda yapılacaktır. Birincisi, demokratik haklara saygılı olduğunu söylemesine karşın bugünkü CHP ağırlıklı iktidar, sıkıyönetim altında seçimlere gitmektedir. İkincisi, seçim yasasındaki anti-demokratik hükümlerin yanısıra işçi sınıfının düşünce ve öğütlenme özgürlüğü üzerinde yıllardır sürdürülen yasaklar, 141 ve 142. maddeler hâlâ geçerlidir.

Ülkemizin Avrupa ülkesi olmasından onurla söz edilirken -Türkiye Komünist Partisi'nin yasak olduğu tek Avrupa ülkesidir- Türkiye'nin en eski partisi olan Türkiye Komünist Partisi'ne özgürce çalışma hakkı tanınmamaktadır.

Bugün, ülkemiz Cumhuriyet tarihinde gördüğü en ağır bunalım içindedir. Bunalımdan çıkış, işçi sınıfımıza, emekçi memurlara, yoksul köylülere, onların bilinçli eylemlerine bağlıdır. Bunalımdan kurtulmak için emperyalizmin, IMF'nin, NATO'nun ülkemizdeki egemenliğine son vermek, tekelci sermayenin aşırı sömürüsünü kırmak, ülkemizin yeraltı ve yerüstü zenginliklerine sahip çıkmak, Amerikan üslerini atmak, ikili anlaşmaları yırtmak, tüm komşularımızla dostluğu güçlendirmek, anti-emperyalist blok-dışı barışçı bir politika izlemek, faşist yuvaları kesin olarak dağıtmak, ırkçı-şoven baskılara son vermek, devlet aygıtını faşistlerden temizlenmek, demokratik hak ve özgürlükleri genişletmek, 141 ve 142'yi kaldırmak, fiyatları kontrol altına almak, işçilerin memurların satın alma gücünü yükseltmek, küçük üreticilerin taban fiyatlarını yükseltmek, çalışan halk üzerindeki vergi yükünü hafifletmek, demokratik bir toprak reformunu gerçekleştirmek KİT'lerin yağmalanmasını durdurmak, sendikal hak ve özgürlükleri ilerletmek tüm çalışanlara, özellikle memurlara eşit sendikal hakları tanımak, halkın örgütlülüğünü arttırmak, her alanda demokratik katılımı ve denetimini sağlamak gereklidir.

Bunalımdan çıkış yolu, bu talepler etrafında işçi, memur, yoksul köylü yığınlarını, tüm ulusal demokratik, ilerici yurtsever güçlerin eylem birliği içinde savaşımı yükseltmelerine bağlıdır. İleri demokratik bir iktidarla olanaklıdır. Seçimlerde savunacağım ve dile getireceğim ana talepler bunlardır.»

İŞTE 16 İŞÇİYİ DİRİ DİRİ MEZARA GÖMENLER !

İŞTE MHP'Lİ FAŞİST PATRON ! İŞTE KAPİTALİZM !

Büyük Çeltek Kömür İşletmesi'nin geçen dönem faşist MHP'nin milletvekili adayı olan patronu Şevket Saraçoğlu, 16 işçiyi diri diri mezara gömdü. Eylül ayının ilk gününde Amasya ve Çorum çevresinde yağan şiddetli yağışlar, hiç bir iş ve can güvenliği olmayan faşist MHP'li patronun kömür ocağında 16 işçinin mahsur kalmasına, yani ölüme terkedilmesine neden olmuştu. MHP li işveren, işçi ailelerinin, yakınlarının ve diğer kömür ocaklarında çalışan DİSK'e bağlı sendikalara üye işçilerin mahsur kalan 16 işçiyi kurtarma çalışmalarına katılmasını jandarma baskısıyla engellemeye çalıştı. İşyerinde çalışan işçiler ve aileleri jandarma baskısına karşı direndiler.

Faşist MHP'nin yayın organı «Hergün» gazetesi 5 Eylül günlü sayısında MHP'li işvereni temize çıkarmak için manşete «Sabotaj mı?» başlığını çıkararak, Türk Cevher Sen'e üye olan 16 işçinin «milliyetçi oldukları için ölüme terkedildiği»ni ileri sürdü. İşverenin geçen dönem faşist MHP'den milletvekili adayı olduğunu, bölgede bir çok yolsuzluğa adının karıştığını, vurguncu, katil bir «milliyetçi» olduğunu gizlemeye yeltendi. 5 Eylül günlü sayısında yaygara koparmaya çalışan bu gazete, DİSK üyesi işçiler, mahsur kalan işçilerin aileleri, yakınları, işçi arkadaşları, 16 sınıf kardeşlerini kurtarmak için ölümü göze alarak çalışırlarken, 7 Eylül günlü sayısında Büyük Çeltek Kömür İşletmesinden tek bir haber, yazı, yorum vermemiştir. Tek başına bu olay bile, faşist ideologların, «savaşımız vurguncu düzenedir», «katil sermaye», «işçi fabrikaya ortak», gibi sloganlarının demagojik birer aldatmacadan öteye gitmediğini sergilemiştir. Faşist demagojiyi demaske etmiştir.

Ancak, artık faşist MHP'li işverenlerin baskı ve azgın sömürüsü altında ezilen işçiler, «işçi fabrikaya ortak» sloganının ne anlama geldiğini, yani kölece çalışma, açlık, yoksulluk, her an ölüm tehlikesi demek olduğunu daha iyi kavrıyorlar. Büyük Çeltek Kömür İşletmesinde olduğu gibi faşist işverenin zorbalığına, jandarma baskısına rağmen sınıf kardeşleriyle kucaklaşıyorlar. Ortak düşmanlarına karşı birleşiyorlar. Faşistleri korkutan da işte budur.

16 işçi diri diri mezara gömüldü. Yakınları ağlayamıyorlar bile ölülerinin üzerine kapanarak. Çünkü kurtarma çalışmalarını yürüten yetkililerin açıklamalarına göre ancak 1 ay sonra ulaşılabilecek 16 işçinin cesetlerine. Ancak 1 ay sonra yeryüzüne çıkabilecek 16 işçinin cesedi. İşte kapitalizmin insanlığa verdiği değer budur. İşte burjuva ideologlarının öve öve bitiremedikleri «hür demokratik rejim», «refah toplumu», «eşitlikçi», «özgürlükçü», «adaletçi» toplum biçimi bu. Çürüyen, çürüdükçe etrafa çirkef kokusu daha çok yayılan bu halk düşmanı düzenin adıdır kapitalizm.

Açlıktan, yoksulluktan, yokluktan, işsizlikten, soğuktan kıvrananlar bu toplumun ürünüdürler. Trafikten, depremden, sel felâketlerinden, iş kazalarından, faşist saldırılardan hayatını kaybedenlerin, onbinlerin, yüzbinlerin katili bu düzendir.

Eğer burjuvazi ölümüne korkuyorsa, korkusu sosyalizm için savaşanların safının her geçen gün daha da genişlemesindendir.

İLERİCİ GENÇLİK ULUSAL BAĞIMSIZLIK GELENEĞİNİ YAŞATIYOR

İlerici Gençler Derneği Genel Sekreteri Alaettin Taş «Ulusal Bağımsızlık Haftası»na ilişkin basına yazılı bir açıklamada bulunmuştur. Alaettin Taş'ın açıklaması özet olarak şöyledir:

«30 Ağustos - 9 Eylül arası, ilerici güçler tarafından «Ulusal Bağımsızlık Haftası» olarak kutlanıyor. İlerici gençlik bu yıl, «Ulusal Bağımsızlık Haftası»nı yurt çapında, İGD Şube ve Temsilcilikleri aracılığıyla çeşitli toplantı ve gösterilerle kutladı. Yapılan toplantılarda ulusal bağımsızlık hareketimizin emperyalistlere ve onların işbirlikçilerine karşı savaşımla elde edildiğini, ulusal bağımsızlığın kalıcılığının toplumsal kurtuluşun sağlanmasıyla olanaklı olduğu belirtildi.»

«İlerici gençlik ulusal ve toplumsal kurtuluşun birbirinden ayrılmayacağını biliyor. Ulusal ve toplumsal kurtuluş için, tüm bağımsızlıktan, ileri demokratik bir düzenden yana olan güçlerin eylem ve cephe birliği zorunluktur. Bu yolda, ilerici gençlik anti-emperyalist, anti-faşist birlik için savaşım veriyor. Gençliğin birliğini, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğine kanalize ediyor.»

Öte yandan Ankara'da ortak bir açıklamada bulunan 25 demokratik örgüt, ülkeyi emperyalizme teslim eden burjuvazinin ulusal bağımsızlık savaşının anti-emperyalist özünü boşaltmak istediğini belirtmiş, CHP ağırlıklı iktidarın sıkıyönetim eliyle ulusal bağımsızlığın gerçek sahibi emekçi ve işçilere Ankarada 30 Ağustos'u kutlamasına izin vermediğini vurgulamışlardır.

ODTÜ Olayı Ya da Yeni Bir Anti - Komünist Kampanya

«ODTÜ Olaylı Açıldı!»

Hemen hemen tüm burjuva basını, sözde liberal ve ilerici olanlar haberi aynı başlıkla geçiyor, şu baba parasıyla okuyan kendini bilmez öğrencilerin yaptıklarına ateş püskürüyorlardı. Koro birdenbire genişledi. Gericiliği kamçılama nın tam zamanıydı. Pek sayın parti liderleri ve devlet büyükleri, Demireller, Türkeşler, Feyzioğulları günlerce esip gürlediler. Maocular ne kadar «milli» olduklarını kanıtlamak için bundan daha iyi mi bir fırsat bulacaklardı?

Ağızlar «Son Türk Devleti» sözcükleriyle açılıyor, «ulusal değerler», «milli bütünlük», «komünistler», «bölücüler» tekerlemeleriyle sürüyordu. Anti - komünist koro birdenbire yükselmişti.

Nasıl yükselmesin ki... Öğrenciler açılış töreninde **İstiklâl Marşı** söylenirken ayağa kalkmamış, üstelikte daha sonra «Enternasyonal'i» söylemişlerdi.

Komünistlere, sosyalistlere, ilericilere saldırmak için duracak zaman değildi. Bu «büyük cürretkârlık» lânetlenmeli, ulusun nasıl bir tehlikeyle karşı karşıya olduğu gösterilmeli ve «başların ezilmesi» için buyruklar verilmeliydi. Hele hele işin içinde İGD'nin de adı geçtiğinden, özellikle ilerici gençliğin bu savaşkan örgütüne ve yolunda yürüdüğü işçi sınıfı hareketine karşı azgınca saldırılmalıydı.

Ortalık öylesine toz dumana bürünmüştü ki, olayın **sonucu, nedeninin** gizlenmesi yönünde kullanılıyor, dikkatler başka yerlere çekiliyordu. Israrla şu soruya yanıt vermekten kaçıyorlardı: Neden, ODTÜ'de 7 yıldır söylemeyi akıllarına getirmedikleri «İstiklâl Marşını» bu yıl programa alıyorlardı? Bu soruya yanıt yoktu. Çünkü bu girişimin arkasında, ODTÜ'nün bir kısım gerici yöneticilerinin, diğer gerici çevrelerle elele, ODTÜ öğrencilerine ve genelde ilerici demokratik güçlere yönelik karanlık planları, oyunları yatıyordu. Açılış töreni, tepki yaratacak bir biçimde düzenleniyor ve öğrencilerin tüm uyarılarına karşın bunda ısrar **ediliyordu.**

Olayların çıkması halinde bundan başlıca şu noktalarda yararlanacaklardı: **Bir,** anti-faşist savaşımın yükseldiği, yığınların can güvenliği belgisini yükselttikleri bir dönemde sıkışan faşist MHP ve yandaşı cinayet odaklarına rahat bir nefes aldırmak; **iki,** komünistlerin, sosyalistlerin «ulusal değerlere» karşı nasıl düşman olduklarını bir kez daha ilân etmek; **üç,** ilerici gelenekleri olan ODTÜ'de öğrencilere karşı yeni bir saldırı noktası yaratmak, özellikle ilerici ODTÜ öğrencilerinin gittikçe daha çok ölçüde İGD saflarında toplanmalarını engellemek.

Nitekim gelişmeler sonuçta burjuvazinin, gerici çevrelerin bu tezgâh içinde olduklarını iyice kanıtladı. Olayı bu üç ana amaç doğrultusunda alabildiğince çarpıtmaya ve kullanmaya çalıştılar.

Bir de okulda göstermelik bir yürüyüş düzenlendi! «İstiklâl Marşı»na saygı adına, başını gerici güçlerin ODTÜ'deki uzantılarının çektiği ve maocuların desteklediği bu yürüyüşe, ne yazık ki bazı «demokrat» öğretim üyelerinin de katıldığı öğrenildi. Aynı zamanda öğretim üyeleri ile öğrenciler arasında gelişen işbirliğini torpillemek amacı taşıyan bu yürüyüşe bazı «demokrat» öğretim üyelerinin katılması, onları nesnel olarak anti-komünist kampanyanın değirmenine su taşımaya itti. Ama anti-komünist kampanyanın tam anlamıyla başarıya ulaştığı söylenemez. Öğrencilerin hemen tümüyle, öğretim üyelerinin de bir kısmının yürüyüşe ilgi göstermemesi bunun bir kanıtıdır.

Daha sonra ise ODTÜ öğrencilerine karşı kitlesel bir terör uygulamasına geçildi. Okul jandarma timlerince basıldı. Yüzlerce öğrenci gözaltına alındı ve tutuklandı. Baskınlar sürüyor. Öğrencilere karşı yıldırma eylemlerinin arkası kesilmiyor.

ODTÜ OLAYI VE ÇEŞİTLİ TAVIRLAR

Egemen çevrelerin, gerici - faşist güçlerin tavrını yukarda açıkladık. Yıllardır ulusal çıkarlarımızı, ulusal değerleri ayaklar altına alanlar ülkeyi emperyalizme, NATO'lara, IMF'lere teslim edenler, Amerikan askerlerini, üslerini ülkeye yerleştirenler, ulusal kurtuluş savaşımızın geleneklerine ihanet edenlerin «ulus adına» konuşmaya kalktıkları her anda, gerçekten ulusun değil kendi bencil sınıf çıkarları peşinde oldukları çağımızın açık bir gerçeğidir. Onların «ulusal değerlerle» ilgili her sözleri, her eylemleri işçi ve emekçi sınıfları yanıltmaya yönelik demagojiden başka bir anlam taşımaz. Çağımızda ulusun çıkarlarını savunan da, ulusun ilerici geleneklerini koruyup yaşatan da yalnızca ve yalnızca işçi sınıfıdır. Burjuvazinin politikasının, ulusal ve ulusal çıkarlara her alanda ihanet olduğu halde ODTÜ olayında ulusal demagojilere sarılması, onun ikiyüzlülüğünü, utanmazlığını ortaya çıkarmıştır. **Burjuvazinin tavrı budur. Maocu kliğin tavrı da bunun içindedir.**

Gelelim küçük-burjuva sosyalistlerinin ve «sol»cu oportünistlerin tavrına. Küçük-burjuva sosyalistleri olaylardan oldukça rahatsız oldular. Provokasyon mantığındaki ustalıklarını burada da gösterdiler. Sapla samanı birbirine karıştararak, olayla birlikte tüm öğrencileri de mahkûm eden bir politikayla, gerici-faşist çevrelerin başlattıkları anti-komünist saldırılara prim verdiler.

«Sol»cuların tavrı ise acınacak bir tavırsızlıktı. Gerici güçlerin ODTÜ'yü kuşatma ve çökertme taktiklerinin boşa çıkarılması için hiçbir girişimde bulunmuyor, öğrenci yığınlarını eylemsizliğe itiyordu. Belki de gericiliğe karşı savaşımı, «geleceğin devrimine» erteliyor, ve proleter devrimci hareketin daha derin süreçleriyle ilgileniyorlardı! Ama gerçekte ortaya çıkan «öncülük» tezlerinin pratikte tuzla buz olmasıydı. İşte küçükburjuva sosyalistlerinin ve «sol»cu devrimbazlığın tavrı da buydu.

Bir de, ODTÜ eylemine «tarihsel bir önem» verenler, «yeni bir dönem» açtığından sözedenler çıktı. Hani «cennet adası» sakinleri ve son günlerde «devrimci ruhlarını» kanıtlamaya iyice merak saranlar... Meğer ODTÜ eyleminde neler gizliymiş? «...Devrim hareketinin... uzlaşmasız Bolşevik yolda ilerleyişini simgeliyormuş», «Leninci çizginin ayrılmasıymış», «küçük çaptaymış, ama yığınlarda şok etkisi yapmış» vs. vs.

Onlar, devrimci görünümlerde ilerici gençliği şaşırtmak yöntemlerine daha çok sarıldıkça izledikleri politikanın işçi sınıfına ters ve serüvenciliğe açık yönleri iyice kendini gösteriyor. Kuşkusuz ODTÜ olayı ile ilgili yaptıkları değerlendirmenin en talihsiz yanı ise, bu eylemle «MHP Kapatılsın» kampanyasını karşı karşıya getirmeleridir. Birini, «bir avuç karamanın yığınların gerçek özlemini dile getirmesi» sayarken, diğerini gözlerden düşürmeye, özünü ve hedefini çarpıtmaya yöneliyorlar. «Bir avuç kahramanla», ana savaşım biçimi olan yığınsal çıkışların karşı karşıya getirilmesi bize uluslararası işçi sınıfı hareketinin hiçte yabancısı olmadığı eski bir tartışmayı anımsattı. Bu tartışmalarda, Marks, Engels ve Lenin'in **her zaman yeni olan eski düşünceleri**ne bakmakta yarar var. Bu düşünceler günümüzde de ışık tutmaktadır.

ODTÜ olayları karşısında ilerici gençliğin tavrı açık. İGD Genel Başkanı yaptığı bir açıklamayla bu tavrı belgeledi.

Aslolan, ODTÜ'deki bir kısım gerici yöneticilerin düzenlediği oyunlardı. İlericilerin, devrimcilerin bu oyunlara karşı durması, ODTÜ'nün devrimci geleneklerini her türlü saldırıya karşı koruması, bu amaçla, gençliğin eylem birliği sağlanarak, yığınsal bir protesto eyleminin örgütlenmesi vazgeçilmez bir görevdi. Bu eylem gerici-faşist güçlerin, egemen çevrelerin «ulusal değerleri» demagojik bir silah yapacakları bir zeminde değil, başka bir zeminde gerçekleştirilmeliydi. Haklı bir protesto eylemine yanlış bir çıkış noktası seçilmişti. Böylece, protesto eyleminin ilerici, devrimci öğrencilerin kendi lehlerine sonuçlar vermesinin olanaklarını daraltmıştı. Özellikle ÖTK' nın eylemsizliği, tavırsızlığı, öğrenci yığınlarını birleştirecek bir girişkenlik gösteremeyişi, bu sonucun doğmasında önemli bir etken olmuştu.

İlerici gençlik sapla samanı birbirine karıştırmıyor. Gerici-egemen güçlerin tezgâhladıkları oyunlara, anti-komünist kampanyaya karşı savaşım vermeyi sürdürecek. Savaşımın yönünü, hedefini şaşırmayacak. İşçi sınıfının ulusal değerlere, ulusal simgelere karşı tavrını da izleyecektir.

Bu tavır, ulusal marşların özünden çok, onun ulusun kendisiyle özdeş bir görünüm kazanma olgusuyla ilgilidir. Kuşkusuz ki bu görünüm toplumsal gelişme içinde değişebilir. İşçi sınıfı gelecekte ulusun gerçek niteliklerini, ilerici geleneklerini yansıtan bir ulusal marşı ulusa sunabilir. Ancak konu bu değil. Konu, ilericilerin, devrimcilerin ulusal nihilizme sürüklenmekten kendilerini korumaları ve gericiliğin eline demagojik silahlar vermekten kaçınmalarıdır.

ODTÜ'de savaşım sürüyor. ODTÜ'de ilerici gençlere düşen çok görev var. İlerici gençlik tüm ODTÜ öğrencilerinin öncülüğünü sağlayarak eylem birliğini yaratarak işçi sınıfının savaş yolundan yeni adımlar atacaktır.

ODTÜ'ye yönelik gerici saldırılara sıkıyönetim terörüne karşı duralım.

Eylem birliğini yükseltelim.

● İlerici Gençler Derneği Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü'nün ODTÜ'deki OLAYLARLA İLGİLİ Basın Açıklamasıdır.

«ODTÜ'DE KAYNATILAN CADI KAZANLARI»

Günlerdir ODTÜ'de cadı kazanları kaynatılıyor. Gerici, faşist, maocu çevreler, ODTÜ'nün açılışında gelişen bir takım olayları demagoji malzemesi yaparak demokratik güçlere, örgütümüz İGD'ye, ODTÜ öğrencilerine karşı azgın bir anti-komünist kampanya açmışlardır. Bu gerici kampanyanın, faşist MHP ve yan örgütlerinin demokratik kamuoyu tarafından köşeye sıkıştırıldığı bir dönemde açılması pek de rastlantı olarak kabul edilemez. Onlar, faşist örgütlerin kapatılmasını isteyen yığınların savaşımını kırmak için ulusal değerlere sahip çıkma demagojisine hız verdiler. ODTÜ'nün açılışında gelişen olayları kullanan gerici, faşist, maocu çevreler işçi sınıfının uluslararası marşı olan «Enternasyonal» ile ulusal bir simge olan «İstiklâl Marşı»nı karşı karşıya getirme çabasına girişmişlerdir.

En başta şunu belirtmek gerekir ki, insanlık düşmanı, halk düşmanı olan gerici-faşist çevreler ulusal değerlere sahip çıkamazlar. Geçmişte de «Bayrağa Saygı» gösterilerinin anti-komünist içeriği bunun bir kanıtıdır. Çünkü, çağımızda egemen burjuvazinin ulusu temsil etme niteliği kalmamıştır. Günümüzde ulusal değerlere, ulusal simgelere sahip çıkma görevi de işçi sınıfına ve ilerici, demokratik güçlere düşmektedir. İşçi sınıfı, geçmiş tüm ulusal değerlerin temsilcisi ve mirasçısıdır. Çünkü işçi sınıfı, ilericiler, devrimciler, ateşli enternasyonalistler olduğu gibi, aynı zamanda coşkun yurtseverlerdir. «Enternasyonal» marşına saygı duyarız, ama aynı zamanda, egemen burjuvazi tarafından içeriği ve biçimiyle gerici amaçlar doğrultusunda ne ölçüde kullanılırsa kullanılsın, ulusal bir simge ve biçim olan ve ulusal kurtuluş savaşının gelenekleri içerisinde doğan «İstiklâl Marşı»na da saygı duyarız. «İstiklâl Marşı»na olan saygımızı, halkımızın ulusal bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük savaşımına olan saygımız tayin eder. Gerici, faşist, maocu çevrelerin iğrenç saldırıları, azgın anti-komünist kampanyaları bu gerçeği değiştiremez.

TKP'YE ÖZGÜRLÜK!

DEVRİM ŞEHİTLERİ! SİZLER; YÜREĞİMİZDE, BAYRAĞIMIZDA, BİLİNCİMİZDE YANAN BİRER ALEVSİNİZ! ANINIZ UNUTULMAYACAK! HESABINIZ SORULACAK!

ÖNDER ALKAN Düzce İGD Y.K. Üyesi 10 Eylül 1978 günü «Halkın Kurtuluşu» çetesi katletti.

AYTEKİN TAŞ İGD ve İLD Üyesi. İstanbul'da 28 Eylül 1978 günü faşistlerce katledildi.

HÜSEYİN GÜZEL İGD Adana Şb. Başkanı ve İGD GYK Yedek Üyesi. 1 Ekim 1978 günü faşistlerce katledildi.

Son Bir Ayda İGD Üyesi 8 Arkadaşımız Faşistler ve Maocu Faşistler Tarafından Katledildi :

DEVRİM ŞEHİTLERİ SAVAŞIMIMIZDA BAYRAKLAŞIYOR !

FEVZİ KURUÇAY İZMİT'TE FAŞİST— POLİS İŞBİRLİĞİYLE KATLEDİLDİ

1955 yılında Sivas - Tuzluhisar'da doğdu. İlkokulu köyde orta ve liseyi İstanbul'da okudu. Küçük yaşından beri hem okuyup hem çalışan Fevzi, demokrasi savaşımına lise yıllarında atıldı. Gaziosmanpaşa Halkevi'nin kurucu yönetim kurulu üyesi oldu. 1978 Nisan'ında İGD Gaziosmanpaşa Şubesi kuruluş çalışmalarında yoğun bir çalışma yürüttü ve yönetim kurulunda görev aldı. İşçi sınıfının savaş yolunda yılmadan savaştı. Çeşitli defalar faşist saldırılara uğradı.

Fevzi, İGD'nin militan, önsaflardaki yiğit bir neferiydi. İzmit'te 18 Ağustos günü «MHP-ÜGD Kapatılsın, Faşist Yuvalar Dağıtılsın» diyen ilerici güçlerin yığın çıkışını engellemeye kalkışarak, sal dıran Vali - Polis - faşist işbirliğine kah ramanca karşı koydu. Bu işbirliği sonucu, faşist katil ÜGD'li Mansur Cici'nin arkadan saldırısıyla öldürüldü. Fevzi son nefesini dövüşerek verdi.

Fevzi, 24 kısa yıl yaşadı. Bu kısa yaşama sığmayacak kadar yiğit ve kararlı savaştı. Anısı bayraklaşacaktır.

HÜRRİYET ER'İ «HALKIN KURTULUŞU» ÇETESİ KATLETTİ

1960 yılında Ankara'da doğan Hürriyet Er, ilkokulu İstanbul'da bitirdi. Öğrenimine, ortaokul birinci sınıftan ayrılarak son verdi. Konfeksiyon mağazasında çalışmaya başladı. Buradan ayrıldıktan sonra bir otobüs yazıhanesine girdi, daha sonra bir civata fabrikasında çalıştı. En son çalıştığı işyeri ise T. Maden-İş Sendikası'nın yetkili olduğu Emayetaş Fabrikası idi.

İGD, içinde savaşımı bir yıl sürdü. Savaşımı içinde gösterdiği özveri, disiplin ve yiğitliği sonucu Bakırköy Şubesi Yönetim Kurulu'na seçildi. Bıkmadan, usanmadan, kararlı ve yiğitçe savaştı. Bakırköy'de 30 Ağustos günü, maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» çetesinin saldırısına karşı savaşırken canice katledildi. Anısı yaşıyor, yaşayacak, bayraklaşacak!

MEHMET KAYA «HALKIN KURTULUŞU ÇETESİ KATLETTİ.

Durakat otobüs beklerken, maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» faşistlerinin silahlı saldırısına uğrayan Mehmet Kaya, kurtarılamayarak öldü. Mehmet Kaya İGD Gaziantep Şubesinin aktif, savaşkan bir üyesiydi. Anısını unut mayacak, hesabını soracağız.

AHMET HAKAN MAOCU PARTİZAN ÇETESİ TARAFINDAN ÖLDÜRÜLDÜ

17 Ağustos günü antifaşist savaşım kampanyası mitingi için bir kahvede çalışma yapan Tekel işçisi ve İGD'nin savaşkan üyesi Ahmet Hakan, maocu «Partizan» çetesinin saldırısına uğradı. Kahvede bulunan ilerici gençlerin kararlı direnişini gören maocu faşistler kahveyi dışardan yaylım ateşine tuttular. Ahmet, iki kurşun yemesine karşın ayakta dövüşüyordu. Maocular kahveden atıldılar. Bu arada kalbine üçüncü bir kurşun yiyen Ahmet'in son sözleri «Yaşasın İşçi Sınıfı Partisi» oldu.

Çalıştığı Tekel Sigara Fabrikası'nda yıllardır, sarı, uzlaşmacı Türk-İş'e ve maocu karşı-devrim ocaklarına karşı yılmadan kararlı bir savaşım yürüten Ahmet, kısa fakat onurlu yaşamında işçi sınıfının ve halkın davasına bağlılığından milim sapmadı. O'nun özverilir ve yiğit savaşımına büyük değer veren Tekel İşçileri Ahmet'i cenaze töreninde yalnız bırakmadılar. Tekel işçileri fabrika önünde yapılan cenaze töreninde hep bir ağızdan tüm sınıf düşmanlarını ve maocu karşı-devrimcileri lanetlediler. Fabrikada şal terler indi, siren Ahmet Hakan'ı uğurlamak için çaldı. Ahmet Hakan ilerici gençliğin ve yiğit Tekel işçilerinin savaşımında yaşayacak!

İBRAHİM BERBEROĞLU FAŞİSTLERCE KATLEDİLDİ

1959 doğumlu olan ve döküm işçiliği yapan İGD ve ÇIRAK-DER'in yiğit üyesi İbrahim Berberoğlu 11 Eylül günü Ankara'da MHP'li faşistlerin saldırılarına karşı halkın can güvenliği için mahallede beklerken, akşam üstü bölgede tanınmayan bir komandonun arkadan yaklaşarak susturucu taktığı tabancasıyla ateş etmesi sonucu başından ağır yaralandı. Yapılan tüm müdahalelere karşın kurtarılamayan Berberoğlu'nun ölümü, oturduğu Kazıkiçi mahallesi halkı tarafından nefretle karşılandı. Kazıkiçi mahallesi'nde oturan halk, kadınlı-erkekli sokağa çıkarak saldırıyı protesto ettiler ve yollara oturarak, kendilerini dağıtmaya gelen polise karşı direndiler. İbrahim'in cenazesi İGD ve Çırak-Der'in mahalle halkının ve işçi arkadaşlarının katıldığı büyük bir törenle törenle toprağa verildi. Kazıkiçi mahallesi halkı «İbrahim'in katili MHP'li faşistleri bulun!» diye haykırıyorlar. Halkımız faşist katillerden, MHP'den, ÜGD'den; cinayetlerin hesabını istiyor. Soracaktır da.

CEMAL BÜLBÜL MHP'Lİ, ÜGD'Lİ FAŞİSTLERCE KATLEDİLDİ

22 Ağustos günü Şişli'de otobüs beklerken, Şişli MHP'den çıkan komandolar tarafından kaçırılan Cemal Bülbül, bilinmeyen bir yere götürüldü. Cemal'in vücudunun çeşitli yerlerini jiletle kesen faşistler, ağzını, burnunu ve dişlerini kır dılar ve gözlerini oydular. Bütün bunlarla yetinmeyen MHP li caniler, ikisi kafasına üçü de karnına ve göğsüne, beş kurşun çıkarak Cemal Bülbül'ü öldürdüler.

1960 yılında doğan Cemal Bülbül, bir ara gittiği ÜGD'den ayrıldı ve faşistlerin kanlı yüzlerini teşhir ederek, işçi sınıfının savaş yolundaki ilerici gençlik hareketi saflarına katıldı. İGD'de yiğit ve onurlu bir savaşım veren Cemal, 19 yaşında toprağa düştü. İşçi sınıfımız ileri ci güçler, Cemal'lerin katili MHP ve ÜGD'nin kapatılması, faşist katillerden hesap sorulması için savaşımı yükseltiyor. Cemal'in anısı bu savaşlarda yaşıyor.

ALİ ERMİŞ FAŞİSTLERCE KATLEDİLDİ

İGD Gaziosmanpaşa Şubesi'nin yiğit üyesi Ali Ermiş, 12 Eylül günü saat 23.00 sıralarında evine giderken, Rami-Topçular Belediyesi civarında MHP'li faşistlerin açtığı ateş sonucu ağır yaralandı. Hastaneye kaldırılmasına karşın kurtarılamayan Ali Ermiş, yaşamını yitirdi. İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü'nde çalışan Ali Ermiş'i, faşist katiller bilinçli bir biçimde pusu kurarak katlettiler. Ali Ermiş ilerici gençlik saflarından toprağa düşen ne ilk, ne de son yiğittir. O da diğer devrim şehitlerimiz gibi savaşlarımızda bayraklaşacak, anısı savaşımımıza önder olacaktır!

İSMAİL ÇELİK MAOCU FAŞİSTLERCE KATLEDİLDİ

İGD Sefaköy Şubesi'nin militan bir üyesiydi. «Partizan» adlı Maocu cinayet şebekesi tarafından alçakça katledildi. Anısı yaşayacak, hesabı sorulacaktır.

İlerici Gençler, İstanbul Bağımsız Senatör Adayı BAKİYE BERİA ONGER'İN Seçim Kampanyasına Bağışlarınızla Katılın !
BAĞIŞ KAMPANYASI HESAP NO: 107161/2
Yapı ve Kredi Bankası Beyoğlu Şubesi İstanbul/Türkiye

ÖNCÜYE MİLİTANCA BAĞLANMA

Teslim edelim ki bir süredir adından sıkça sözedilen bir gazete var. Bir de kitapçık.. Bu gazete ve kitapçık, yurt dışındaki bir çevrenin görüşlerini yansıtıyor. Adından sıkça sözettirmesi izlediği yöntemden, yayınlarda «TKP adına görüş bildirir bir üslup» kullanmasından ileri geliyor. Hayır, ileri geliyordu. Çünkü işçi sınıfının politik öncüsüne, Parti'ye açıktan, dolaysız saldırıya geçmesiyle, yöntemi de, üslubu da ken disini ele verdi. Şaşırtmaca taktiği son buldu.

Tabii, bu gelişmeler, işçi sınıfının gittikçe güçlenen, granitleşen birliği karşısında korkuları ecel terine dönüşenler için yeni bir «umut» kapısı oldu. Sınıf düşmanları, en başta burjuvazi, sonra ipliği pazara çıkıpta, Pentagon'dan, NATO militaristlerinden, emperyalist tekellerden başka alıcısı kalmayan maocu «milli komünistler» yayın organlarında manşetlere çekmekte gecikmediler. «Büyük» haber, büyük puntolarla verildi, alınlarındaki kara leke gibi ak kağıtlara geçti: «TKP Bölündü»!

İşin spekülasyon ve dedikodu yanı ise başkalarına kaldı. Yıllardır sosyalist hareketin «bölünmüşlüğü» üzerine teoriler inşa edip, kendi ters konumlarını «meşrulaştırmaya» çalışanlar, gelişmenin ve güçlenmenin değil, çözülmenin ve parçalanmanın sorunlarını yaşayanlar, sağ ve «sol» oportünist ler, aynı koroya katıldılar. Ola ki, işçi sınıfının ve onun yolundan yürüyen güçlerin saflarında, sempatizanlar arasında kuş kular yaratılır, kendi dertlerini, «karın ağrılarını» bir an için unuturlardı. Ne demiş ler, «kara çal izi kalsın!» Mantık buydu.

Egemen güçlerin bulanık suda balık avlama taktiklerine ve küçük burjuva dedikodularına karşı uyanık olmanın gerektiği günlerde yaşadığımız açık. Elbette söylenecek çok söz var. Ama biz şimdilik az ve öz söyleyeceğiz. Yurt dışındaki bir gazete ve yayınladıkları kitapçıkla ilgili olarak işçi sınıfının politik öncüsünden gelen seslere kulak verip, bunları aktarmaya çalışacağız.

Önce 1 Temmuz 1979 tarihli Atılım'da çıkan ve TKP'nin Sesi'nde yayınlanan «Bir Broşür Üstüne» başlıklı yazıdan bazı alıntılar verelim: «Yazar (kitapçığın yazarı - İYG) savunduğu kimi görüşlerle TKP'nin politikasını yansıtır yönde bir izlenim uyandırıyor. TKP adına görüş bildirir bir üslup kullanması, TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın adının sürekli geçirilmesi bu izlenimi güçlendiriyor.»

Bu kısa alıntı iki önemli noktaya açıklık getiriyor: Birincisi, Kitap'ın TKP'nin görüşlerini yansıtmaması, bu görüşlerin Parti-dışı olmasıdır. İkincisi, yazarın hiçte dürüst olmayan bir yöntemi kullanması, bu nunla, Parti adına görüş bildirir bir görünüm yaratma çabası içinde bulunmasıdır.

Gelelim yazarın yazdıklarına Atılım'ın aynı sayısında kısaca buna değiniliyor ve hangi noktalarda Parti politikasının çarpıtıldığını açıklıyor. Sıralarsak şöyle. Yazar:

a— «Günümüzde bunalımın derinleşmesiyle artan faşizm tehlikesine karşı savaşın önemini küçümsüyor.»

b— «Güçler dengesini çok yönlü olarak, özenle incelemiyor.»

c— «TKP Programının cephe bağlaşıklık ilkesinin gereklerini, ulusal demokratik güçlerin birliği politikasını atlıyor.».

d— «Yığınsal eylem birliği örgütleri olan can güvenliği komitelerini amacından saptırmaya, silahlı ayaklanmanın örgütleri yönünde bir anlam vermeye çalışıyor.»

e— «... Ayaklanma ve devrim, burjuva devletinin yerle bir edilmesi ve diktatörlük sorunlarının bugün çeşitli yönleriyle pratik sorunlar olduğunu ileri sürüyor.»

Başlıca bu noktalarda toplanabilecek görüşlerin varacağı yer ise, işçi sınıfı hareketini serüvene sürüklemek...

MK Genel Sekreteri İ. Bilen, 21 Temmuz tarihinde TKP'nin Sesi'nde yayınlanan demecinde onların bu tutumlarını sergiledi ve ayrıca şunları belirtti: «Bu görüşleri savunan yurt dışındaki bir gazetenin, Partimizin birliğine karşı dolaylı saldırıya geçtiği görülüyor. Bunların çok geçmeden ardına gizlendikleri kalkanları bir yana atmaları, açıkça saldırıya geçmeleri hiç de şaşırtıcı olmayacak.»

Gerçekten de şaşırtıcı olmadı! Yapılan eleştirilere kulak verecek yerde, arka arkaya yayınladıkları gazetelerin her sayısında, bilinen görüşlerini bir bütün halinde Parti'ye, O'nun Leninci yönetimine karşı açık bir saldırıya dönüştürdüler. 26 soruyla, 26 yerden kendilerine sınır çizdiler. Bu sınır, Marksizm-Leninizm ile küçük burjuva sosyalizmi arasındaki sınıra tam da denk düşüyordu.

İşçi sınıfının yolundan yürüyen militanlar, sempatizanlar onlara öyle çok değil, bir tek soru yöneltiyor: İşçi sınıfı hareketinin ideolojik ve örgütsel birliğinden yana mısınız, değil misiniz? Soru yalın ama yanıt son derece anlamlı. Yanıt davranışlarda, yanıt yükselen yığınsal eylemlerin, militan savaşımın içinde.

Siz, saldırılarınızı sürdürmekte «kararlı» görünebilirsiniz. Ama kavganın, ateşin içinde çelikleşenler, işçi sınıfının yolundan yürüyenler de her türlü oportünist yalpalamalara karşı savaşımda kararlıdır. İşçi sınıfı hareketinin açık ve net olan politik çizgisinin çarpıtılması girişimlerine yol verilmeyecektir!

Siz, «tartışma ve eleştiri özgürlüğü» adı na kutsal «özgürlük» sözcüğünü küçük burjuva ellerinizle kirletmek isteyebilirsiniz. Ama kıran kırana giden savaşımın en ön saf larında yeralan militanlar, sempatizanlar size bu «özgürlüğü» tanımıyor. İşçi sınıfı hareketinin ideolojik ve örgütsel birliğinin savunulmasında, korunması ve daha da güç lendirilmesinde ödünsüz davranılacaktır.

İlerici gençlik, her türlü şaşırtmaca taktiklerine karşı uyanıktır. Daha da uyanık olacaktır. İşçi sınıfının yolunda, işçi sınıfıyla, onun politik öncüsüyle birlikte sonuna dek yürüyeceğini herkes bilsin! Tersini düşünenlerin, işçi sınıfı hareketinin politik çizgisi, tutum ve taktikleri üzerinde kuşku tohumları ekmeyi deneyenlerin karşısında irade ve eylem birliğimiz aşılmaz bir duvar olarak dikilecektir!

Belgimiz açıktır:

İŞÇİ SINIFININ LENİNCİ POLİTİK HAREKETİNİN SAVAŞ YOLUNDA İLERİ!

Ceyhun Can ve Fikret Ünsal Öldürüldü

TİP kurucularından, TİP Adana İl Örgütü eski başkanı, Çağdaş Hukukçular Derneği Ada na Şubesi Başkanı Ceyhun Can faşist katiller tarafından katledildi.

TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ. Bilen, TİP Genel Merkezine ve Ceyhun Can'ın ailesine birer mesaj göndererek başsağlığı dilemiştir.

Faşist saldırganlar, demokrat bir öğretim üyesi, Prof. Fikret Ünsal'ı da öldürdüler. Faşizm tehlikesi ve tırmanışı böylesinedir. Kanlı faşist katiller komünist, sosyalist demokrat ayrımı gözetmemektedir.

Sözle, demeçlerle, giderecek zaman yok. Faşizm tehlikesini geriletebilmenin yolu belli. Görevimiz tüm ilerici demokratik güçlerin eylem birliğinin sağlanması, geliştirilmesi yönünde savaşımı yükseltmek. Örgütlü yığın çıkışlarını güçlendirmek ve yaygınlaştırmak. İşçi sınıfının Leninci Partisi bu yönde çaba gösteriyor. Yığınları eylem alanlarına çekiyor. Faşizme karşı tüm güçleri eylem birliğine çağırıyor.

Uzatılan eylem birliği eli geri çevrilmemelidir. Faşizm tehlikesine karşı savaşım vermek ten sözeden her kişinin, her örgütün yapması gereken budur.

«Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası» ve İlerici Gençlik

A. Fuat VARDAL
(İGD İstanbul Bölge Sekreteri)

İşçi sınıfının öncü politik hareketinin savaş yolunu izleyen güçler; «MHP Kapatılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın, Sıkıyönetim Kaldırılsın» belgilerini yükselterek, faşizme karşı savaşım kampanyası başlattılar. Kampanyanın sadece 15 günlük süresi içinde, kan ve can veren ilerici güçler, önemli başarılar kazandılar. Yığın bağlarını geliştirdiler. Anti-faşist savaşım belgilerini en geniş halk yığınlarına mal ettiler. İlerici gençlikte bu savaşımın içinde, ön saflarında yer aldı. Bu kampanyanın onbeş günlük sonuçları ilerici gençlik açısından büyük önem taşımaktadır.

Anti-faşist savaşım kampanyası içinde, ilerici gençlik en yığınsal gücü oluşturmuş, kahramanca ve başarılı çıkışları ile yeni savaşım yöntemleri uygulamış, önemli kazanımlar elde etmiştir. Bir günde 30'dan fazla eylem örgütlemek, İstanbul'da 100'den fazla gösteri yapmak gibi bir gücü ve yeteneği olduğunu göstermiştir. Bu kampanya sırasında iki yiğit üyesini yitiren İGD'nin yiğit savaşçısı Hürriyet Er ise, daha diğerlerinin kanı kurumadan, maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» katillerince katledildi. İlerici gençlik, faşizme, gericiliğe ve emperyalizme karşı savaşımını maoculuğa karşı savaşımla birleştirmiştir.

Şimdi görev, örgütsel gücü geliştirmek ve pekiştirmek yeni güçleri bu birliğe katmaktır. Gençlik yığınları bu kampanyadan etkilenmiş ve kimlerin faşizme karşı yoğun bir savaş yürüttüğünü görmüştür. Onları olumlu bir yola kanalize etmek, ertelenmez bir görevdir.

YA EYLEM BİRLİĞİ, YA DA KARŞI - DEVRİMCİ GÜÇLERİN EKMEĞİNE YAĞ SÜRMEK!

Evet, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği sağlanmış olsaydı, anti-faşist savaşın başarıları daha da büyük olacaktı. Bundan kimsenin kuşkusu yoktur. Bu bir dilek ve temenni değil, uğruna savaşılan nesnel bir olgudur. Çok şeyler söylendi, yazıldı bunun üzerine.

Kampanya başlamadan diğer anti-faşist kesimler çağrıldı bu eylemlere. «Birlikte ortak eylemler örgütlenebilir» denildi. Ancak çeşitli gerekçelerle tüm diğer kesimler yan çizdiler. «MHP Kapatılınca ne olacak», «Kampanya adıyla yapıldığı için biz yokuz», «Doğru ama merkezi kararımız var» diyenler oldu. Tek tek eleştirilerine girmek gereksiz ve anlamsız olacak. Fakat sonuçta bu anti-faşist eylemler içinde bulunmadılar. Tabanlarını bu eylemden kaçırdılar. Dolaysız olarak, tabanda gelişen eylem birliğine engel olmak istediler.

Son eylem sırasında bir kez daha görüldüğü gibi, diğer gençlik kesimlerinin liderleri, güç ve eylem birliğine karşı ters tutumlarını sürdürüyorlar. En keskin sözlerle tabanlarını avutan «sol» oportünist akımlar ve, pasifizmin, eylemsizliğin ocağı sağ oportünist akımlar, faşizme karşı savaşı «slogan» düzeyinde tutuyorlar. Sloganların tartışılmasında, ideolojik - politik açıdan mutlaka yarar var ve gereklidir kuşkusuz. Ancak bu tartışma, yığınsal savaşımı baltalıyorsa, gevezelikten öteye geçmez. Anti-faşist savaşıma hiç bir yarar getirmediği gibi zarar verir.

Son eylem sırasında bir kez daha görüldüğü gibi, diğer gençlik kesimlerinin liderleri, güç ve eylem birliğine karşı ters tutumlarını sürdürüyorlar. Önümüzdeki dönem de bu birliğin İGD dışında sağlanamayacağını mutlaka anlayacaklardır. İlerici gençlik, bu kesimler, olumsuz tavırlarını sürdürdükleri sürece, bu gerçeği sürekli yineleyecekler ve tabandaki eylem birliğinin varolan nesnel olanaklarını değerlendireceklerdir. Bu görev ertelenmez olarak önümüzde durmaktadır.

Anti-faşist savaşım insan vücudunun tüm organlarının uyumlu çalışmasına benzer. Ajitasyon, propaganda ve eylem bir bütündür. Bu savaşımda amaç tüm anti-faşist kesimlerin savaş alanlarına çıkarılması ve savaşın tek merkezden yönlendirilmesidir. Son kampanya da göstermiştir ki, bu savaşımı yönetecek ve yürütecek güçler vardır.

Bu güce karşı koymak, O'na kara çalmaya kalkışmak, rahat koltuklarından ahkam kesmek, ezilmeye, yığınlardan yalıtılmaya mahkumdur. Bunları yapanlar ve bu tavırlarında ısrar edenler, bataklığa batmaktadırlar.

Son sözümüz amaçları bu olanlara değil. Anti-faşist savaşımın yükselmesi ve utkuya ulaşmasından yana olan her kişi, her örgüt bu savaşımın gereklerini yerine getirmekle yükümlüdür. Bunun ön koşulu ise, eylem ve cephe birliğini savunmak, her türlü dar grup hesaplarının dışında, adım atmaktır.

İlerici gençlik, işçi sınıfımızın Leninci hareketinin savaş yolunda böylesi çetin bir savaş yürütüyor. Sosyalizme açılan ileri demokratik halk devrimi savaşımında yer alıyor, eylemler örgütlüyor, yığın eylemlerinde ön saflarda yürüyor. Yürüyecektir de!...

10 EYLÜL 192

T

59 YA

Mustafa Suphi, 1883'de Giresun'da doğdu. 1913 yılında Padişahçılar ve İttihatçılar tarafından Sinop Kalesi'ne sürüldü. 1914 yılında bir kayıkla Rusya'ya kaçtı. 1915'te Bolşevik Partisi'ne üye yazıldı. RSDİP (B) Merkez Komitesi'ne bağlı Doğu Halkları Komünist Örgtüleri Merkez Bürosu'nda çalıştı. Mart 1919'da Türkiye Komünist Örgütü'nün temsilcisi olarak Komünist Enternasyonal'in Birinci Kongresine katıldı. 10 Eylül 1920'de Bakü'de toplanan TKP 1. Kongresi'nde Genel Başkanlığa getirildi.

Ethem Nejat İstanbul'ludur. Üsküdar doğumlu'dur. Almanya'daki Spartakistlerin devrim savaşlarıyla bağlıdır. Memlekete döndükten sonra, İstanbul'daki komünist örgüt ve kümelerin oluşumunda etkin çalışmalar yürütmüştür. TKP Birinci Kongresi'nde ilk Genel Sekreterliğe getirilmiştir.

Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve 13 yoldaşı 28 Ocak'ı 29 Ocak'a bağlayan gece burjuvazinin bir komplosu sonucu Karadeniz'in karanlıklarında barbarca öldürüldüler.

Türkiye işçi sınıfının öncü ve savaşkan kolu Türkiye Komünist Partisi (TKP) 59 yaşında. 10 Eylül 1920'de kurulan TKP, Bolşevik Partisi'nin, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin doğrudan etkileri altında, Türkiye işçi sınıfının, emekçi halkının ulusal bağımsızlık ve özgürlük savaşının ateşleri içerisinde doğdu. TKP'nin doğuşuyla birlikte işçi sınıfı hareketi yeni, örgütlü, nitel bir aşamaya ulaştı. Ulusal kurtuluş savaşının sosyal kurtuluşla tamamlanmasının olanakları belirdi.

ÜÇ ANA KOMÜNİST KOL VE TKP

Kuşkusuz, Türkiye Komünist hareketinin tarihi 1920'lerle sınırlı değildir. O, daha gerilere uzanır. Bu tarih içerisinde büyük devrimci Mustafa Suphi'nin önemli ve belirleyici rolü ve yeri vardır.

M. Suphi, padişahçıların, İtthatçıların zindanlarından kaçarak Rusya'ya gittikten sonra 1915 yılında Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin Bolşevik kanadına girdi. Harp esiri Türkler arasında, müslüman milliyetler arasında Bolşevik düşünceleri yaydı. Komünist gruplar ve örgütler kurdu. Komintern'in birinci kongresine Türkiye komünistleri adına katıldı. Türk dilinde ilk komünist gazete olan **«Yeni Dünya»**yı çıkardı. Türk Savaş Tutsakları Sosyalist Örgütleri Temsilcileri Kurultayı'nı topladı. Doğu Halkları Kurultayı'nın toplanmasında etkin görevler aldı. RSDİP (B) Merkez Komitesi'ne bağlı Doğu Halkları Komünist Örgütleri Merkez Bürosu'nda başarılı çalışmalarıyla, ajitatör, propogandacı, üstün örgütçü özellikleriyle dikkati çekti. İç savaşa katıldı' O böylelikle proletarya enternasyonalizminin ateşleri içerisinde çelikleşti. Fakat M. Suphi'nin gözleri memlekette. Anadolu'da gelişen ulusal bağımsızlık savaşına çevriliydi. Harp esirleri arasından oluşturduğu komünist grupları silahlandırıp memlekete gönderiyor, böylelikle ulusal bağımsızlık savaşıyla, gelişen sınıf savaşımıyla doğrudan bağlanıyordu. Ulusal bağımsızlık savaşına katılan komünistler çeteler oluşturdular, savaşın en ön saflarında çala çakmak dövüştüler. Binlerce komünist bu savaşta şehit düştü.

Türkiye komünist hareketi içerisinde diğer bir kol, Alman Spartakistleriyle omuz omuza Berlin, Hamburg barikatlarında devrim savaşına katılan Türk işçilerinden Anadolu'ya uzanıyordu. Bunların arasında TKP'nin ilk Genel Sekreteri Ethem Nejat da vardı. Bu koldan gelenler memleketteki sınıf savaşımına, ulusal bağımsızlık savaşına da etkin bir biçimde katıldılar. Özellikle İstanbul'daki komünist örgütlerin oluşumunda belirleyici çalışmalar yaptılar. Bu çalışmaların sonucu olarak 1919'da İstanbul'da «İşçi Çiftçi Sosyalist Partisi» kuruldu. Kurucular arasında Ethem Nejat'da yer alıyordu.

Komünist hareketin ana kollarından birisi de doğrudan Anadolu içlerinden boyveriyordu. İlk komünist kümeler 1918 yılında belirdi. Ankara, Sivas, Zonguldak, Ereğli, Kayseri, Eskişehir, Trabzon, Rize, Samsun, Erzurum, Kastamonu, Bolu, Konya ve diğer illerde komünist gruplar ve örgütler doğdu. 14 Temmuz 1920'de, 12 komünist örgütün biraraya gelmesiyle Eskişehir'de resmen Halk Komünist Partisi kuruldu. Merkez Komitesi'nin Ankarada bulunduğu Parti'nin başında Salih Hacıoğlu ve Affan Hikmet bulunuyordu. Parti bu adı, Ankara Hükümeti'nin kurduğu uydurma «Komünist Partisi»nden kendisini ayırmak için almıştı. Halk Komünist Partisi'nin açıldığı gün sadece Anadolu'dan 500 aktif yazıldı.

10 EYLÜL 1920: TKP'NİN BİRİNCİ KONGRESİ

İşte, Türkiye Komünist Partisi bu üç ana kolun birleşmesiyle kuruldu. M. Suphi ve başında bulunduğu Geçici Merkez Komitesi, komünist örgüt ve kümeleri biraraya getirdiler ve 10 Eylül 1920'de TKP'nin Birinci Kongresi Bakü'de açıldı. Birinci Kongre'ye 15 örgütten seçilen 75 delege katıldı. Bunların 51'i Anadolu ve İstanbul örgütlerinden seçilmiştir. İzmir ve Adana'dan seçilen delegeler savaş nedeniyle Bakü'ye ulaşamadılar. Kongre'de ayrıca 51 konuk bulunuyordu. Böylece toplam 121 komünist delege ve konuk Birinci kongre'ye katıldılar.

TKP Birinci Kongresi, sadece memleketteki komünist örgüt ve kümeleri tek çatı altında toplamakla kalmadı. Marksçı-Leninci ilkeler temelinde hazırlanan parti programı ve tüzüğü onaylandı, partinin stratji ve taktiği, tek cephe politikası çizildi, ulusal kurtuluş savaşına katılmanın yolları belirlendi. Birinci kongre, dünya komünist hareketinin merkezi yönlendirici gücü olan Komintern'in doğrultusunu onayladı. Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin çağ kapayıp, çağ açan tarihsel rolünü ve önemini, o dönemdeki adıyla Sovyet Rusya'nın dünya komünist ve işçi hareketinin kartal kalesi olduğunu vurguladı. Proletarya enternasyonalizmini politikasının köşe taşı olarak belirledi. Günümüzde Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu, dünya komünist ve işçi hareketiyle kurulan proletarya enternasyonalizmi temelindeki bağlar, o dönemde, TKP Birinci Kongresi'nde atıldı. Gür alkışlar arasında, dünya proletaryasının öğretmeni Lenin'e çekilen telgraf, aynı zamanda proletarya enternasyonalizminin canlı bir belgesidir.

Altı oturum yapan Birinci Kongre'nin son oturumunda merkez organlar seçildi. Genel Başkanlığa M. Suphi, Genel Sekreterliğe Ethem Nejat getirildi. Böylelikle Türkiye komünist ve işçi hareketi ve onun politik örgütü bağımsız, öncü sürükleyici güç olarak toplumsal yaşama girdi. TKP'nin Birinci Kongresi memlekette çok geniş yankılar uyandırdı. İşçi sınıfı, emekçi halk kitleleri, ulusal bağımsızlık savaşı veren çeteler TKP'nin kuruluşunu selamladılar, O'nunla yepyeni bir güç ve hız kazandılar. Komünistlerin, TKP'nin etkileri gittikçe artıyordu.

BURJUVAZİNİN KANLI SALDIRISI

TKP'nin etkilerinin artması burjuvaziyi, Ankara Hükümeti'ni telaşlandırdı. Onlar, bir ay içerisinde gerçekleştirilen üç aşamalı kanlı bir saldırıya geçtiler. İlkönce cephede kıran kırana savaşan çetelerin üzerine düzenli birliklerini sürdüler. Çeteleri arkadan hançerleyip, iki ateş arasında bıraktılar.

Bu saldırının hemen arkasından, 19 Ocak 1921'de Halk Komünist Partisi'ni bastılar. Başta Salih Hacıoğlu, Affan Hikmet olmak üzere parti yöneticileri ve militanları tutuklandı. «İstiklal Mahkemesi» ayaküstü bu komünistlere 15'er yıl kürek cezası kesti.

Burjuvazi acımasızdı. Sınıfsal erkini oturtmanın, sağlama bağlamanın yolunun, ulusal kurtuluş savaşının başını tutmaktan geçtiğini çok iyi biliyordu. Bu amaçla, komünistlere saldırının en kanlı bölümünü 28 Ocak'ı 29 Ocak'a bağlayan gece gerçekleştirdi. Ankara'ya gelmelerine karşı çıkmayacaklarını bildirmelerine rağmen, ulusal kurtuluş savaşına katılmak için Anadolu'ya gelen M. Suphi, Ethem Nejat ve 13 Merkez Komitesi üyesi yoldaşına burjuvazi tarafından pusu kuruldu. Onları Karadeniz'in karanlık sularında barbarca öldürdüler. Böylelikle onlar, TKP'yi doğmadan yokedeceklerini, komünist hareketi kökünden kazıyacaklarını sandılar! Halbuki bunu başarmaları için en başta işçi sınıfını, emekçileri ortadan kaldırmaları gerekirdi. Bu ise mümkün değildi. İşçi sınıfı, emekçi halk, komünist hareket, TKP yokedilemezdi. Nitekim gelişmeler bunu gösterdi. Bugün meydanlarda işçilerin, emekçilerin **«15'ler başlattı, yüzbinler sürdürüyor»** haykırışları bunu kanıtlıyor.

Parti'nin aldığı yaralar derindi. 15 yönetici komünistin katledilmesi ağır bir kayıptı. Bu ağır kayıp, partinin daha sonraki gelişim sürecinde etkilerini gösterdi. Oportünistler, likidatör-bozguncular, burjuvazinin açtığı bu gedikten yararlanarak Parti'ye girdiler. Parti kadrolarını kırıp, dağıtmaya çalıştılar. Şefik Hüsnü'lerin kanadı altında Parti'ye sızan Vedat Nedim gibi ajan provokatörler, Şevket Süreyya, Hikmet Kıvılcımlı, M. Belli gibi dönekler, likidatörler Parti'ye çok çektirdiler, çok zararlar ver diler. Partiyi burjuvaziye peşkeş çektiler. Ama Parti'yi hiç bir zaman yokedemediler. Güçleri buna yetmedi. Parti bu pislikleri zamanla kustu.

İKİNCİ KONGRE

15 Ağustos 1922'de TKP'nin İkinci Kongresi Ankara Küçükesat bağlarında yarı illegal, yarı legal olarak açıldı. Kongre beş gün sürdü. Komintern'in ve birçok kardeş partinin temsilcilerinin katıldığı Kongre'de Salih Hacıoğlu Genel Sekreterliğe seçildi. Hiç bir engel olmamasına rağmen İstanbul örgütü ve Şefik Hüsnü'ler Kongre'ye katılmadılar. Kongre'nin hemen arkasından, 22 Ekim 1922'de Parti Yasaklandı, illegal çalışmaya zorlandı. Ve 57 yıldır bu yasak sürüyor. Ne var ki, bu yasak duvarları günümüzde çatlamaya başlamıştır ve bir gün mutlaka yıkılacaktır!

VİYANA KONFERANSI

1925 yılında Viyana'da Parti Konferansı toplandı. Konferans, Leninci ilkeleri ve parti normlarını savunanlarla, bunlara karşı çıkanlar arasında kıyasıya süren bir çatışmaya tanık olmuştur. Nazım Hikmet'ler, Şefik Hüsnü ve Vedat Nedim gibi soysuzları yerden yere vurdular. Leninci ilkeleri ve parti normlarını kıskançlıkla korudular. Bunlar unutulamaz!

DÖRDÜNCÜ KONGRE

1932 yılında Parti'nin Dördüncü Kongresi toplandı. Kongre, Kurtuluş Savaşı'ndan sonra hazırlanan İkinci Program'ın günün koşullarına uygun olarak değiştirilmesini kararlaştırdı. «O günlerden bu yana geçen uzun zaman içinde gerek Türkiye'de gerekse dünyada güçler dengesinde, sınıf savaşının koşullarında büyük değişiklikler meydana geldi. Bazı sekterce eğilimleri olan İkinci Program eskidi, günün yeni koşullarına uymaz oldu. Dördüncü Kongre'nin aldığı kararın uygulanması, yani Üçüncü Program'ın hazırlanması gecikti. Bu gecikmenin nedeni, sürekli ağır terör, çok zor gizlilik ko-

’de KURULAN
KP
ŞINDA

şulları, parti yönetiminde uzun süre oportünistlerin program ve tüzüğün yenilenmesi önerilerine aldırmamalarıdır.» (TKP PROGRAMI, sf. 7, Ürün Yayınları)

BURJUVAZİNİN YIĞINSAL TUTUKLAMALARI

Parti yayınlarında ve Genel Sekreter İ. Bilen'in yazılarında, konuşmalarında açıklandığı üzere, Dördüncü Kongre'den bu yana Merkez Komitesi'nin sıra ve olağanüstü plenumları dışında genel bir forumu yapılamamıştır. Burjuvazinin komünistlere karşı uyguladığı sert ve kanlı terör bunun başlıca nedenleri arasındadır. Demirellerin azgın anti-komünist açıklamalarında sürekli yinelediği, «Komünistler, devlete karşı 27 defa taarruza geçmişlerdir» sözleri aslında burjuvazinin komünistlere karşı geçtiği çıplak, kanlı saldırının açığa vurulmasıdır. Burjuvazi, özellikle 1925, 1929, 1932, 1944 ve 1951 yıllarında yığınsal tutuklamalara girişmiş, ağır işkenceler uygulamıştır.

Fakat Parti'nin genel forumlarının toplanamaması sadece sert baskı ve terörle açıklanamaz. İ. Bilen'in Konya'da yapılan Parti Konferansı'nda açıkladığı gibi, «... böylesi bir durumun nedenlerinden biri de partinin genel yönetiminin yeteneksizliğidir. Kimi yöneticilerin çoğu kez Leninci çizgiden kaymalarıdır. Böylesi bir durum sonsuza dek sürüp gidemezdi. Buna kesinlikle son vermek zorunluktu. Silkinmek, partiyi ayağa kaldırmak, onu savaş yörüngesine oturtmak sorunu boylu boyunca önümüzde dikilmişti. Bu, kesinlikle çözüm bekleyen güncel, ertelenemez bir sorun olmuştu» (TKP KONFERANSI-Belgeler, sf. 58, Temel Yayınları)

KÖR ÇIKMAZDAN ÇIKIŞ YOLU

TKP Merkez Komitesi Politik Bürosu 24 Mayıs 1973 tarihinde tarihsel bir oturum yaptı. Parti'yi kör çıkmazdan kurtarmak için çözümleyici kararlar aldı. Yapılan açıklamalara göre, Parti yönetiminde değişiklik yapıldı. İ. Bilen Genel Sekreterliğe seçildi. Sürüncemede kalan Dördüncü Kongre kararları yerine getirilerek parti programı ve tüzüğü yeniden hazırlandı. Bu belgeler tüm parti örgütlerinde tartışıldı, öneriler alındı. Parti'nin Merkez Komitesi yayın organının düzenli bir biçimde çıkarılması karara bağlandı. Ocak 1974'ten sonra, Parti'nin yeni gelişimine uygun bir adı taşıyan Merkez Komitesi yayın organı çıkmaya başladı: ATILIM! Parti'nin ayrıca DURUM adlı onbeşgünlük enformasyon bülteni ve TKP'nin SESİ adlı bir radyo istasyonu vardır. 1978 yılındaki Merkez Komitesi Plenumu'nda açıklandığına göre, DURUM adlı enformasyon bülteninin İngilizce, Almanca, Fransızca baskıları da düzenli bir biçimde çıkarılmaktadır.

ANADOLU'NUN GÖBEĞİ KONYA'DA PARTİ KONFERANSI

Yabancı ve yerli basın organlarının 1977 başlarında açıkladığına göre, TKP, Anadolu'nun göbeği Konya'da bir Konferans toplamıştır. İ. Bilen'in sunduğu Merkez Komitesi raporunu görüşen Konferans, Parti'nin yeni program ve tüzüğünü, yönetici organları, Genel Sekreterliği onaylamıştır.

MERKEZ KOMİTESİ PLENUMU

TKP Merkez Komitesi, 1978 Mayıs ayının başında yaptığı açıklamada, Merkez Komitesi Plenumu'nun toplandığını duyurmuştur. Yabancı ve yerli basın organlarının yerverdiği açıklama şöyledir: «Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Plenumu toplandı. Plenumun gündeminde Politik Durum, Sendikalar Sorunu, Ulusal Demokratik Cephe Sorunu ve TKP'yi Güçlendirme Sorunu yer aldı. Plenum, Politik Büro'nun sunduğu raporu görüştü, parti

1902'de doğdu. 1923'de TKP'ye girdi. «Partisinden koparmaya yeltendiler O'nu. Sökmedi». Yaşamının kırk yılını, bilinçli, savaş dolu kesimini Komünist Partisi'nde, onun savaşları içinde geçirdi. Yaşama gözlerini kapadığında Merkez Komitesi üyesiydi.

çalışmalarına yön verecek kararlar aldı. Plenum, Politik Büro'nun raporunu ve politikasını oybirliğiyle onayladı.»

ATILIM SÜRECİ

TKP Merkez Komitesi Politik Bürosu'nun 1973 yılındaki tarihsel oturumundan sonra Parti çok hızlı bir gelişim sürecine girmiştir. Yığın savaşlarıyla bağlanmış, giderek yığın savaşlarını yönetir bir konuma yükselmiştir. Dev I Mayıs gösterileri, DGM'ye, MESS'e karşı direnişler, «Faşizme Karşı Savaşım Haftası», NATO'lara, CENTO'lara ikili kölelik anlaşmalarına karşı mitingler, yürüyüşler, Sıkıyönetime karşı yapılan bir dizi gösteriler, Ekim devriminin kutlamaları, gelenekselleşen barış doğrultusundaki eylemler ve daha niceleri, TKP'nin gelişmesinin, güçlenmesinin dışında düşünülemez. TKP'ye konan yasak sürmekle birlikte, bugün herkes TKP'yi konuşmakta, yüzbinler meydanlarda **«TKP'YE ÖZGÜRLÜK»** belgisini yükseltmektedir. Giderek genişleyen demokratik çevreler, faşist 141-142' nin kaldırılmasını, TKP'nin özgür olması istemini desteklemektedir. Tüm bunlar, TKP'nin gelişmesinin, güçlenmesinin, yığınların içine dalmasının, yığınsallaşmasının bir sonucudur. İ. Bilen'in belirttiği gibi, Parti güçlendikçe demokrasi savaşımı da güçlenecektir. Her şey Parti'nin güçlenmesine bağlıdır.

Burjuvazi de bu gerçeği iyi biliyor. Onun için baskı ve terörün, saldırıların sivri ucunu işçi sınıfı hareketine, onun yolundan yürüyenlere yöneltiyor. Faşist MHP'nin yöneticileri açık açık, «biz herkese karşı tavrımızı, onların TKP'ye karşı olmalarına göre ayarlıyoruz» diyorlar. Demireller, Feyzioğulları, kalburüstü burjuva politikacıları anti-komünizm, anti-TKP maratonunda yarışıyorlar. Bunlar tekelci sermayenin politikasını yürütüyorlar, istemlerini savunuyorlar. Tekelci sermaye her zaman komünistlere karşı baskı ve terör politikasını başa almıştır. Onların, TKP'nin gelişmesi, güçlenmesi karşısında sessiz kalmadıkları, kalmayacakları açıktır.

Fakat burjuvazi, baskı ve terör politikasının yanında, komünist hareketi içeriden yıkma, oportünist akımları şu veya bu biçimde destekleme politikasını da elden bırakmaz. Ajan provokatörleri, likidatörleri, bozguncuları partinin üzerine salar. Burjuvazinin bu politikası ise daima allanmış-pullanmış, gözalıcı sağ ve «sol» tabaklarda sunulur. Bunun yanında burjuvazi, komünist hareketle diğer sol güçler arasında düşmanlık tohumları ekmeye çalışır. Amaç, komünist hareketi sözde tecrit edip, güçlü bir ulusal demokratik cephe hareketinin gelişmesini önlemektir. Günümüzde burjuvazinin bu yöntemleri daha ince bir biçimde uygulanmaktadır. Onlar sağdan ve «sol»dan TKP'yi kuşatmayı, giderek yıkmayı amaçlıyorlar. Sol güçler içindeki anti-TKP eğilimleri körüklüyorlar.

Burjuvazinin bu saldırılarını göğüsleyip, püskürtmek görevi tüm komünistlerin ve işçi sınıfının yolundan yürüyenlerin güncel görevi olarak kendisini dayatıyor. Parti'nin ideolojik, politik, örgütsel olarak güçlendirilmesi sorunu gündemde duruyor. Kuşkusuz bu görev sadece Parti militan-

İ. Bilen 18 Ekim 1902'de Rize'de doğdu. 1922 yılının Mart ayında TKP'ye girdi. Komünist Enternasyonal sıralarında Dimitrov'la birlikte çalıştı. Politik Büro'nun 24 Mayıs 1973 tarihli tarihsel toplantısında TKP MK Genel Sekreterliği'ne getirildi. Doğumunun 75. yıldönümünde Karl Marks, Dimitrov ve Halklar Arasındaki Dostluk nişanlarıyla onurlandırıldı.

larının değil, işçi sınıfının yolundan yürüyen diğer toplumsal güçlerin de baş görevidir. İşçi sınıfı hareketinin en yakın örgütlü, yedek gücü olan ve «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisini başa alan ilerici yurtsever gençlere ise bu konuda çok büyük görevler düşüyor. Her türlü sağ ve «sol» oportünizmin yıkıcılığına karşı, Marksçı-Leninci ilkelerden, proletarya enternasyonalizminden, örgütsel normlardan en küçük bir taviz vermeden Parti'nin ideolojik, politik, örgütsel birliğini ve bütünlüğünü savunmak, hem tarihsel hem de pratik bir görev olarak önümüzde duruyor. Unutmamak gerekir ki, Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisi sadece ideolojik bir içeriğe değil, politik ve örgütsel içeriğe de sahiptir. Marksçı-Leninci konumlarda, Parti'nin Leninci politikasını ardıcıl savunmak, O'nun örgütsel birliğine yönelik saldırılara karşı Leninci normları savunmak, «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisinin günümüzdeki ana içeriğini oluşturmaktadır. Bu içeriğe sahip çıkmak boynumuzun borcudur. Burjuvazinin saldırılarına, sağ ve «sol» oportünizmin yıkıcı etkilerine karşı işçi sınıfının politik öncü hareketini korumak ve güçlendirmek Leninci görevimizdir.

İlerici yurtsever gençlik, Leninizmin bayrağını daha da yükseklere kaldır, işçi sınıfının Leninci politikasını en geniş gençlik kitlelerine ulaştır.

İşçi sınıfının öncü politik hareketinin 60. yılına doğru, daha güçlü, daha yığınsal bir işçi sınıfı hareketi için güçünü, işçi sınıfının gücüne kat! Dinamizmini, özverini, cesaretini, atılganlığını, yaratıcılığını, bilincini bu uğurda kullan! Burjuvazinin, sağ ve «sol»ların, bu yeteneklerini saptırmasına, kullanmasına olanak verme! Unutma; özgür yaşanası, savaşsız, sömürüsüz, sınıfsız geleceğimiz, aydınlık geleceğimiz, işçi sınıfının güçlü kollarında, bizim ellerimizde yükseliyor. Emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı bağımsızlık demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımında Leninizme, yüce proletarya enternasyonalizmine sıkı ca sarıl! Bunlara en küçük bir leke bile düşürülmesine izin verme! İdeallerimiz, devrimci duygularımız, imgelerimiz kutsaldır, bunları temiz tut!

Yaşasın işçi sınıfımızın öncü politik hareketi, O'nun şanlı geleceği!
Yaşasın Leninizm!
Yaşasın Proletarya enternasyonalizmi!

Bu yazının hazırlanmasında şu yapıtlardan yararlanılmıştır:

- TKP Programı, Ürün Yayınları
- TKP Konferans-Belgeler, Temel Yayınları
- TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş'ın Merkez Komitesi Plenumu'nda okuduğu politik Büro Raporu - 1978, Ürün Yayınları
- TKP MK Organı ATILIM'ın tüm sayıları
- Günümüzde TKP, S. Üstüngel, Ürün Yayınları
- Çetin Savaş, İ. Bilen, Konuk Yayınları
- Savaş Yolu, S. Üstüngel, Konuk Yayınları
- Ölümsüz Savaşçı Mustafa Suphi, Ürün Yayınları

Lenin ve Parti'nin Genç Savaşçıları

«DEVRİMCİ AMACIN SAVAŞÇILARI»

Lenin, devrim hazırlıklarını yaparken, zulüm dünyası varlığını sürdürdükçe gerilemelerin ve yenilgilerin bile, yeni yeni savaşçı kuşaklar oluşturacağını ve onları devrimci savaşıma çekeceğini bir çok kez vurgulamıştı. Kafasında herşeyden önce, demokrasi ve sosyalizm düşüncelerine tutkun genç işçiler ve proleteryaya yardıma hazır genç aydınlar vardı. Bunları «devrimci amacın savaşçıları» olarak adlandırıyordu.

Fakat yaşam, devrimci çalışma için uygun bir eğitim görmüş çok sayıda hazır genç üretmemişti. Onları eğitme ve yetiştirmenin ne kadar zaman alacağı, büyük ölçüde, Rus Sosyal-Demokratlarının örgütsel ve politik çalışmasına bağlıydı. Lenin, Rus Sosyal-Demokrat İşçi Partisi (RSDİP) önüne, parti örgütü ilke ve yöntemlerinin, disiplin ve (özellikle Çarlık Rusya'sının askeri-polis rejimi altında gerekli olan) gizlilik tekniklerinin yaygınlaştırılmasıyla (propagandasıyla) ve tüm Sosyal-Demokrat grupların ve deneyimli yoldaşların desteğiyle, «genç sosyalistleri ve işçileri devrimci hareketin yetenekli önderleri olarak yetiştirme» büyük görevini koydu. Lenin, RSDİP örgütlerine katılan yüzlerce ve binlerce işçinin «genç devrimci Rusya'nın taze ruhu»nu da beraberlerinde getirmeleri için çalıştı.

Fakat bu, Partinin kapılarının tüm gençlere açık olabileceği anlamına gelir miydi? Elbette, hayır. Daha 1903'de, RSDİP İkinci Kongresi'nde, Lenin Partinin güçlendirilmesine katı bir sınıfsal yaklaşım da bulunmuş, Partiye «her kim isterse katılması» yolundaki oportünist önerileri reddetmişti.

Partinin genç yedeklerinden söz ederken Lenin'in kafasında genel olarak gençler değil, Sosyal-Demokrat konumlara bağlı genç işçi ve öğrenciler vardı. «Daha çok genç işçi kaydedin, bütün parti örgütlerinin çerçevesini komitelerden, fabrika gruplarına, atölye birliklerine, öğrenci gruplarına genişletin!» - Lenin'in Sosyal-demokratlara acil önerisi buydu.

Lenin, bazı parti görevlilerinin gençliğe karşı ürkek davranışlarına, güçlerine olan inançsızlıklarına kesinlikle karşı çıkarken, aynı zamanda, yalnızca «imza atmakla» otomatik olarak bilinçli bir Parti üyesi olunamıyacağını çok iyi anlamıştı. Bu nedenle, «Marksizm gerçekleri» ışığında genç Parti üyelerinin sisteminin bir biçimde eğitilmeleri ve yetiştirilmeleri gerektiğini sürekli vurgulamıştı. Uzun süreli parti çalışmalarıyla devrimcilerin deneyimlerinin genç kuşaklara geçirilmesine özel önem vermişti.

Lenin ve yandaşları, genç savaşçıları «devrimci amacın savaşçıları» olarak ele alırken, Rus ilerici gençliği de Bolşevik Parti'de otokrasiye ve kapitalizme karşı savaşımı yönetebilecek bir güç görüyordu ve amaçlarını Partinin amaçları ile birleştiriyor, etkin bir biçimde saflarına katılıyordu. Kesin bir gösterge, (21 yaşın altında) genç Parti üyelerinin büyüme hızıdır: 1903'de yeni kabul edilen üyelerin % 50'sini, 1904'de % 59'unu, 1905'de yüzde 49'unu, 1906'da yüzde 62,5'unu oluşturuyorlardı. RSDİP' deki çok sayıda genç üyenin varlığından «acı duyan» Menşeviklerle polemiğinde, Lenin, şu inandırıcı kanıtları öne sürdü: «Gençliğin partimizde, devrimci partide egemen olması doğal değil midir? Biz geleceğin partisiyiz ve gelecek gençlere aittir. Biz bir yenilikçiler partisiyiz ve yenilikçileri en istekli olarak izleyen her zaman gençlik olmuştur. Biz eski kokuşmuşluğa karşı özverili bir savaşım yürüten bir partiyiz ve özverili bir savaşı mı üstlenen de hep gençlik olmuştur.»

Bolşevik örgütleri, işçi sınıfı içindeki genç güçlerle Parti saflarını güçlendirmeye çalışırken, yer altında olmalarına rağmen, genç işçilerin politik eğitimlerini de düzenli bir biçimde yürüttüler. İşçi dernekleri ve grupları, halk üniversiteleri ve eğitsel topluluklardan geniş ölçüde yararlanıldı. Gençler, çalışmalarına doğrudan katılmak için Partiye kaydedildiler. Sonuçların ortaya çıkması, çok zaman almadı. Daha 1914'de ülkedeki örgütlenmiş Marksistlerin büyük çoğunluğunu RSDİP üyeliğinin on da dokuzunu oluşturan genç işçiler meydana getiriyordu. Böylece olaylar Lenin'in işlediği partinin gençliğe karşı tavrının doğruluğunu tanıtladı.

GÜVENİLİR BİR REZERV

Savaşın en yoğun anlarında Parti hep gençliğe döndü. İç Savaş (1918-1920) sırasında da durum böyleydi. Ana emperyalist güçler tarafından desteklenen karşı-devrimci güçlerin Petrograd'dan uzak olmadığı ve Moskova'ya doğru ilerlediği ve başarılarından cesaret alan burjuvazinin cephe gerisinde suikast planları hazırladığı ve panik yarattığı, Sovyet Cumhuriyeti için kritik olan bir anda Parti, 1919 sonbaharında bir «Parti Haftası» ilan etti. İşçi ve köylülere saflara katılmaları için çağrı yaptı. Ama, aynı zamanda, kabul edileceklerin politik ve ahlaki bakımdan üstün nitelikli olmaları istendi.

«Hediye de olsa sahte parti üyelerine ihtiyacımız yok» diye yazıyordu Lenin aynı günlerde. «Amaçların reklamını değil, ciddi çalışma yapacak yeni parti üyeleri gereksiniyoruz» Bencillerden, komünizm yararına çalışma yükünü taşımayı reddedenlerden Partinin temizlenmesi için ısrarla uğraştı. Lenin işçileri ve köylüleri Partiye çağırırken komünistlerin Partiye katılanlara bir yarar vaad etmediğini söylüyordu: Yalnızca sıkı çalışma, halkı (devleti) örgütleme çalışması, İç Savaş uzadığından parti üyeleri için çalışma olağandan daha ağır ve tehlikeliydi.

Parti üyelerinin karşı karşıya bulunduğu tüm güçlüklere ve tehlikelere rağmen onbinlerce genç Partiye katıldı. Yalnızca Avrupa Rusya'sının 38 bölgesinde 200 bin genç komünist oldu ve bunların yarısından çoğu işçiydi. Cephede erlerin % 25'i Partiye kabul edildi.

Lenin işçiler ve köylüler arasında yöneticilik işini üstlenebilecek ve örgütleme ve yönetme yeteneği olan birçok kişi olduğuna inanıyordu. Kuşkusuz yeni Parti üyeleri çoğunlukla deneyimsizdi. «Yine kuşkusuz, bunlar kapitalizmin yapay olarak **elinde tuttuğu** toplum kesimlerindeki halk arasında en sadık, en içten, en yetenekli olanlardır... Ama, diğer kesimlerden **daha güçlü, dinç, doğru ve içten**dirler» diye yazıyordu. Lenin.

Geçmişte birçok kez olduğu gibi, Lenin yine, parti örgütlerini gençleri **daha** cesurca kaydetmelerini ve en değişik yönetsel görevler vermeye çağırdı. Elbette bu, yeni üyelere onların sahip olmadıkları bilgiyi gerektiren sorumlulukların **birdenbire** verilmesi anlamına gelmiyordu. Lenin, yeni üyelere çalışmada yeteneklerini geniş çapta geliştirmeleri ve göstermeleri için olanakların en kısa zamanda sağlanması yolunda cesaret gerektiğini vurguluyor, «öyle ki, yeni parti üyelerini daha hızlı sınamak ve onlara en uygun yeri bulmak için çalışma biçimini değiştirmeye devrimci hızla hazırlanmalıyız» diyordu.

Lenin, gençlerin deneyim eksikliğini gözönünde bulundururken, temel şeyler sözkonusu olduğu zaman onlara hiçbir şekilde hoşgörü göstermiyordu. Genç kuşaktan ideolojik ve politik eğitimi ve sınıfsal yapısı bakımından yüksek bir nitelik beklemenin gerektiğini düşünüyordu. Bu nedenledir ki, Partiye katılanların «açık bir yazılı tavsiye mektubu» göstermeleri ve bir deneyim devresinden geçmeleri gerekiyordu. Lenin, deneyim devresinin parti üyeliğine başvuranların Partiye değer üyeler olup olmayacağını gösteren ve bağlılığını kanıtlayan bir sınav olduğunu birçok kez vurgulamıştı.

Buna bağlı olarak, özel önem gerektiren bir konu da, Lenin'in devrimci gençlik örgütlerinin rolüne verdiği değerdi. O, bu örgütleri gençleri eğitebilecek ideolojik ve örgütsel bir araç olarak görüyordu. Lenin, devrimci gençlik örgütünün proletarya diktatörlüğü, sosyalizm ve komünizm kuruluşu koşullarındaki etkinliğine bağlı olarak bu düşünceyi geliştirdi ve Sovyet Komünist Gençlik Birlikleri'ne seslenerek, «Kendinizi komünist olmak için eğitmelisiniz. Pratik çalışmalarını, üyelerinin öğrenerek, örgütlenerek, birleştirerek ve savaşarak hem kendilerini ve hem de O'nun yöneticiliğine bakanları eğitebilecekleri bir biçimde örgütlemek Gençlik Birliği'nin görevidir; O, Komünistleri eğitmelidir.»

Lenin'in Partiye gençlerin katılması üzerine konuşmalarından bu yana yıllar geçti, ama görüşleri, bugün bile, yeni katılanları eğiten onlara güven duyan ve SBKP'nin gelenekleri ve kollektif deneyimini özümlemelerine yardımcı olan Parti tarafından yürütülen yeni görevlerin ışığında eskisi gibi canlı kalıyor.

(Bu yazı Genç Komünist dergisi Baş-Editör Yardımcısı Zoriy APRESYAN'ın STP.nin 7-1979 sayısında yeralan yazısından özetle çevrilmiştir.)

---

59. Kuruluş Yıldönümü Kutlanan

TKP. YIĞINLARIN SAVAŞIMINDA YAŞIYOR, SAVAŞIYOR!.

Türkiye işçi sınıfının öncü savaşkan partisi Türkiye Komünist Partisi'nin 59. Kuruluş Yıldönümü, Türkiye çapında yapılan yığınsal gösterilerle kutlandı. İlerici gençlik bu eylemlerde etkin görevler üstlendi ve görevlerini başarıyla yerine getirdi.

İSTANBUL

İstanbul'da, üzerinde «Türkiye Komünist Partisi 59 Yaşında», «Yaşasın TKP», «Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük», «10 Eylül 1920» yazılı pullar, Taksim İstiklal Caddesinde, Kadıköy'de halkın kalabalık olduğu saatlerde atıldı. İstanbul'un bir çok semtinde duvarlara, aynı belgiler yazıldı. Yine aynı belgilerin yazılı olduğu uzun ve büyük bez pankartlar Taksim, Kadıköy-Altıyol, Beşiktaş ve Ortaköy - Boğaz Köprüsü girişindeki Adakent Konutları'na asıldı.

ANKARA

Ankara'nın Kızılay ve Ulus meydanlarında yapılan gösterilerde ve kentin değişik merkezlerinde «TKP 59 Yaşında» yazılı pullar atıldı. Meydanların kalabalık olduğu saatlerde atılan binlerce pul, halkın büyük ilgisini gördü.

İZMİR

10 Eylül günü TKP'nin 59. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle İzmir'in çeşitli semtlerinde duvarlara ve halkın görebileceği yerlere, üzerinde «TKP 59 yıldır Savaşıyor ve En Önde» belgisi bulunan pullar yapıştırıldı. Ayrıca Manisa'dan İzmir'e girişte üzerinde «TKP 59 Yıldır Savaşıyor ve En Önde» belgisi olan büyük bir bez pankart asıldı. Ayrıca İzmir ilerici gençliği TKP'nin kuruluşunun 59. Yıldönümünü Kutlama Toplantısı yaptı. !

KOCAELİ

İzmit'te de TKP'nin 59. Kuruluş Yıldönümü için bir Kutlama Gecesi yapıldı. Gece, günün anlamını belirten bir konuşma ile açıldı ve devrimci marşlar, türküler, şiirler ve folklor gösterileriyle sürdü.

DİYARBAKIR

Diyarbakır'da ise 10 Eylül günü İnönü Caddesi üzerinde bulunan PTT binası bitişiğindeki duvara «TKP'ye Özgürlük» yazılı büyük bir bez pankart asıldı. Pankart Diyarbakır halkı tarafından büyük ilgi gördü.

BARTIN

10 Eylül günü Bartın'da düzenlenen Karabük Demir Çelik Fabrikası işçilerinin de katıldığı «Özgürlük Gecesi» coşkulu geçti. Geceye Bursa'dan katılan ozanlar folklor ekipleri türküler söylediler, gösteriler yaptılar.

Bunun dışında Türkiye'nin bir çok yöresinde ve Türkiyeli işçilerin çalıştıkları Avrupa ülkelerinde TKP'nin 59. kuruluş yıldönümü yığınsal eylemlerle kutlanmıştır.

LENİN'İN YAPITLARINI OKU!

Gençlik, Lenin'in Yaşamını Örnek Almalıdır !

Genç kuşak, sadece, Lenin'in öğretsinin sadık bekçisi değildir. Lenin'in yaşantısı, kişiliği gençliği derinden etkilemektedir.

Lenin'in yaşantısı, işçi sınıfının ve emekçilerin kurtuluşuna adanmıştır. O'nunki sadece kapitalist düzenin baskı ve sömürüsüne karşı kabaran bir hoşnutsuzluk değildi. Lenin, kapitalist düzeni yıkma, sosyalist toplumu kurma savaşımına inançla, en önde katıldı. Teorik ve pratik olarak Marksizm'in gelişmesine hizmet etti. İşçi sınıfının kesin utkusuna olan derin inancını her koşulda korudu. Çevresindekilere işçilere, emekçilere bu duyguyu aşılamak için olağanüstü çaba harcadı. Gençlik, herşeyden önce Lenin'in işçi sınıfının utkusuna olan sarsılmaz inancını kendisine örnek alıyor. Lenin gibi yaşama sıkı sıkı sarılmayı yaşam dolu olmayı öne çıkarıyor. Savaşımdaki kesin ve sarsılmaz bolşevik kararlılığı, direngenliği, özveriyi çelik disiplini savaşımının odağına oturtuyor. Kendini beğenmişliğe, kendi kendini sevmeye Lenin gibi aman vermemeyi, bu yolda her şeyi işçi sınıfının çıkarları, sağladığı yararlar açısından değerlendirmeyi öğrenmeye çalışıyor. Lenin gibi, alçakgönüllü ve içten olmayı kişiliğinin bir parçası yapmak için uğraşıyor. Lunacharsky, «Lenin, **ben patronum; tavrının tüm izlerinin kaldırılmasınıı istiyordu»** diyor.

Lenin gibi, yaşamı yakından izlemeyi, gözlemlemeyi öğrenmek istiyor. Krupskaya, anılarında **«Lenin'in çok güçlü belleği olduğunu ancak aşağı yukarı gibi sözlerle hiç bir zaman konuşmadığını»** söylüyor. «Önemli gördüğü, anımsaması gereken her şeyi not aldığını» belirtiyor. Zamanı israftan titizlikle kaçındığını, programlı çalıştığını, iradesini geliştirmek için özel çaba harcadığını anlatıyor. Lenin'in somut gerçekliği görme özelliği üzerinde önemle duruyor' Gençliğin, Lenin'den örnek alacağı bir özelliği daha vurguluyor. Lenin'in çok sevdiği bir kelime vardı diyor: **«Dırdır etmek. O, tartışmaların konu üzerinden başka alanlara çekilmek istendiği ve konuşmacıların konuyu saptırmaya ve küçük hata bulmaya yöneldikleri zaman dırdırın yeri değil derdi»** diye ekliyor. Gençlerin Lenin gibi kişileri, onların sözlerine bakarak değil pratik çalışma sürecindeki durumlarını dikkate alarak değerlendirmeleri gerektiğini öğütlüyor. Lenin'den örnek alacağımız kuşkusuz daha çok şey var. Bunları nasıl öğreneceğiz? Yaşantımızı nasıl Leninci biçimde düzenleyeceğiz? İşçi sınıfının büyük önderi Lenin'in yaşantısını derinliğine inceleyerek. Lenin'in öğretisini kavramanın, özümsemenin bir yolunun buradan geçtiğini bilerek, görerek, önemle üzerinde durarak. Büyük öğretmenimizin öğrettiği biçimde sorunların üzerine üzerine giderek...

LENİNCİ BARIŞ POLİTİKASI NEDİR ? GÜNÜMÜZDE NASIL YAŞIYOR ?

1917 Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi yepyeni bir çağ, kapitalizmden sosyalizme geçiş çağını açarken, işçi sınıfının, emekçi halkların barış istemini de, barışçı bir devlet politikası düzeyine getiriyordu. Lenin tarafından işlenen ve Sovyet hükümeti tarafından izlenen barış politikası, belirli bir tarihsel dönem için sosyalist ve kapitalist ülkelerin birarada yaşamasının kaçınılmaz olduğu gerçeği üzerinde temellenmişti. O gün temelleri atılan böylesi bir barış politikası, günümüzde «Barış İçinde Yanyana Yaşama» olarak adlandırdığımız ilkede somut olarak yaşamaktadır.

Daha devrimin ikinci gününde, **«Biz, bütün soygun ve baskı maddelerini reddediyoruz. Fakat, iyi komşuluk ilişkilerini ve ekonomik anlaşmaları kapsayan bütün maddeleri reddetmek şöyle dursun, gönülden kabul ediyoruz»** diyen Lenin, «Barış İçinde Yanyana Yaşama» ilkesinin, barışın korunması yolunda karşılıklı güven ve karşılıklı yarar ilkelerine dayanacağını, emperyalizmin haksız savaşlarına karşı koyulmasını kapsamayacağını dile getiriyordu. (Akt. Afanasiev. Bilimsel Komünizm s.164). Lenin «Barış İçinde Yanyana Yaşama»nın, kapitalist ülkelerin Sovyet ülkesiyle çok yönlü ilişkiye girmesinin nesnel bir zorunluluk olduğu üzerinde duruyor, şöyle diyordu: **«Düşman hükümetlerin ya da sınıfların isteklerinden, irade ve kararlarından çok daha güçlü bir kuvvet vardır. Bu güç onları bizimle ilişkiler kurmaya zorlayan dünya ekonomisinin genel niteliğidir.»** (Barış İçinde Birarada Yaşama. s.135)

Günümüzde bu nesnel zorunluk, «Barış İçinde Yanyana Yaşama»nın birer vazgeçilmez ilkeleri durumuna gelen şu yükümlenmelere tam uyulmasını gerektiriyor: **Devletlerarası anlaşmazlıkları savaş yoluyla çözümlemeye kalkışmamak, bunları görüşmeler yoluyla çözmek, devletler arasındaki ilişkilerde eşitlik, karşılıklı anlaşma, karşılıklı güven, birbirlerinin çıkarlarına karşılıklı saygı prensiplerine sıkı sıkıya uymak, birbirlerinin içişlerine karışmamak, her halka, kendi ülkesinin sorunlarını kendi başına çözme hakkını tanımak, her devletin ulusal egemenliğine ve toprak bütünlüğüne kayıtsız şartsız saygı göstermek, tam eşitlik ve karşılıklı yararlanma temeli üzerinde ekonomik ve kültürel işbirliği kurup geliştirmek.**

«Barış İçinde Yanyana Yaşama»nın ulusal kurtuluş hareketlerini engellediği öne sürülüyor. Ama gerçekler bu tezi çürütüyor. Ulusal bağımsızlık savaşlarının «soğuk savaş» sonrasında görülmemiş biçimde boy atması rastlantı değildir. O günden bu yana, dünya üzerindeki olaylara bir göz atmak, Küba Vietnam, Laos, Kamboçya, Angola, Mozambik, Etyopya, Afganistan ve daha bir dizi halkın savaşımlarının utkusunu görmek, bu iddianın gülünçlüğünü anlamaya yeter. Ulusal kurtuluş hareketleri gelecekte daha ileri boyutlara ulaşacaktır. Çünkü, «Barış İçinde Yanyana Yaşama»nın ilerlemesi, emperyalist güçleri, ulusal kurtuluş savaşlarına doğrudan karışma, boğma girişimlerinden alıkoymaktadır. Örneğin, tüm çabalarına karşın, İran ve Nikaragua'ya açıktan müdahale edememişlerdir.

Bir açık saldırı da, «Barış İçinde Yanyana Yaşama»nın kapitalist ülkelerde işçi sınıfı hareketini engellediği yolunda geliyor. İşçi sınıfı hareketinin yükselmesinin bir göstergesi olan grev hareketlerine katılanların son yıllardaki artışına bakalım: Yalnızca gelişmiş kapitalist ülkelerde 1973'de 17 milyon, 1974'de 21 milyon, 1975'de 24 milyon, 1976'da 27 milyon. Ayrıca, kapitalist ülkelerdeki komünist ve işçi partilerinin barış savaşımının ileri boyutlar aldığı 1960'lı ve 70'li yıllarda yığınsallaşma sürecini derinleştirmeleri, politik etkinliklerini arttırmaları gerçeği de gözardı edilemez.

Görüldüğü gibi «Barış İçinde Yanyana Yaşama» işçi sınıfı hareketlerinin güçlenip gelişmesi için hiçte bir engel değildir. Bunun da ötesinde, egemen çevrelerin işçi sınıfı hareketini baskı altında tutmak için uygulayageldikleri anti-Sovyetizmi ve anti-komünizmi boş çıkararak, bu hareket için olanakları genişletmektedir.

Gerçek yaşam, tüm bu saldırıları köküne kadar çürütüyor. «Barış İçinde Yanyana Yaşama» tüm insanlığın yararınadır. Onun derinleşme süreci, savaşsız ve sömürüsüz bir dünyaya yolalmanın sürecidir. Bu sürecin itici gücü ise başta Lenin'in ülkesi Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeler, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal bağımsızlık hareketleridir. Onların birleşik barış savaşımıdır.

Lenin : Seçimler Ve Parlamento

Lenin burjuva düzeninde seçimlerin ve parlamento'nun yadsınamayacak savaşım alanlarından birisi olduğunu belirtmiştir. Bir yazısında bunun nedenlerini şöyle açıklamıştır. «Devrimci proletarya partisinin seçimlerde ve parlamentoda çalışmaları sayesinde sağlanan yığınları aydınlatma işi için burjuva parlamentosuna katılması zorunludur. Fakat sınıfsal savaşımı parlamento içi savaşımla sınırlamak, bununla yetinmek, yahut ta sonuçlandırıcı, en yüksek, çözümleyici, diğer savaşım biçimlerini buna bağımlı kılmak gerçekte proletaryaya karşı burjuvazinin tarafına geçmek demektir.» Lenin seçim çalışmalarının hiç bir zaman belirleyici olamayacağını söylemiştir «... yığınların eylemi -örneğin bir büyük grev- yalnızca devrim sırasında ya da devrimci bir durumda değil, her zaman parlamenter eylemden daha önemlidir.» demiştir. (Sol Komünizm Bir Çocukluk Hastalığı, s. 69. Sol Yayınları)

Seçim ve parlamento çalışmalarını ululaştıran sağ revizyonist görüşleri şiddetle eleştiren Lenin, anti-parlamentocu sekter tavırların karşısında da yerini almıştır. Şu sözler Lenin'indir. «Siz kendinizi «korkunç derecede devrimci» sayıyorsunuz değil mi, sevgili boykotçular ve anti-parlamenterler, ama gerçekte, işçi hareketi içinde burjuva etkilerine karşı savaşımın pek önemli zorluklarından **korkmuş bulunuyorsunuz,** oysa burjuvazinin iktidardan düşürülmesi ve siyasal iktidarın proletaryaya geçişi, aynı güçlükleri, hem de bu kez çok daha büyük boyutlarda karşınıza dikilecek olan aynı güçlüklerin üstesinden gelmeyi öğrenmek zorunda kalacağınızı hesaplamadan, çocuklar gibi, bugün karşınıza dikilen küçük zorluklardan korkunuz.» (a.g.e. s. 132)

Lenin, komünistlerin seçimlerde neler yapabileceğini de açıklamıştır: «Oportünist ve salt burjuva uygulamalar ve kapitalistçe düzenbazlıklar, bizim seçimlerimizde de bol bol görülmüştür. Batı Avrupa'nın ve Amerika'nın komünistleri, yeni alışılmamış, oportünist olmayan bir parlamenterizmi yaratabilmelidirler; komünist partiler sloganlarını formüle etmelidir; gerçek proleterler, yoksul, örgütsüz ve tamamen ezilmiş olan unsurların da yardımıyla, bildiriler dağıtmalı, işçi evlerine, en ücra köylerdeki tarım proleterlerinin ve köylülerin kulübelerine gitmelidirler (çok şükür ki, Avrupa'nın geri kalan kısmındaki ücra kulübelerin sayısı Rusya'dakinden çok daha azdır; İngiltere'de bunlar pek az sayıdadır): sıradan halktan biri olarak, meyhanelere, kahvelere gitmelidirler. Örgütlerde, derneklerde, gelişigüzel meydana gelen halk topluluklarında yerlerini almalıdırlar; ve halkla konuşmalıdırlar, ama okumuş adam diliyle değil (parlamenter diliyle hiç değil); parlamentoda bir «milletvekilliği» peşinde asla koşmamalıdırlar, ama her yerde halkı uyandırmalı, bilinçlendirmeli, yığınları arkalarından sürüklemeli, burjuvazinin demokrasi iddialarını ciddiye alarak, onun yaratmış olduğu aygıttan, yaptırdığı seçimlerden, bütün halka çağrılarından yararlanmalıdırlar: » (a.g.e,s. 113, 114)

Seçimler konusunda Lenin'in görüşleri ana hatlarıyla bunlardır. Ancak Lenin'in de belirttiği gibi seçimleri hiç bir biçimde tek başına ele almamak, işçi sınıfının çok yönlü savaşım biçimleri ve taktikleri içerisinde düşünmek gerekir. Parlamento içi savaşımı parlamento dışı savaşıma bağlamak, illegal ve legal savaşım biçimlerini ustalıkla birleştirmek. Bu savaşım biçimini değerini karşısına getirmemek. Mevcut koşullara göre en uygun savaşım biçimlerini uygulamak. Leninist tavır budur.

SSCB'Yİ ZİYARET EDEN İGD VE İLD ÜYELERİ

«Sovyet Halkı ve Gençliği Savaşımıza Büyük İlgi Duyuyor»

İGD, İLD üyeleri Aziz Aslan, Mihrap Yazıcı, Müslim Güler ve Engin Eroğlu'dan oluşan dört kişilik bir grup Ağustos ayında Leninci Komsomol' un davetlisi olarak Sovyetler Birliği'ni ziyaret ettiler. Aşağıda, Aziz Aslan, Mihrap Yazıcı, Müslim Güler ve Engin Eroğlu ile yaptığımız söyleşiyi veriyoruz.

İYG — Önce hoşgeldiniz diyelim. SSCB'de neler gördüğünüzü, neler yaptığınızı ana hatlarıyla özetlerseniz, neler üzerinde durabileceğimiz de or taya çıkacaktır.

Aziz Aslan — Önce bir iki nokta belirteyim. Programımız çok yoğundu. Bizi öylesine sıcak ve işten karşıladılar ki, duygulanmamak olanaklı değildi. Komsomol yetkilileriyle görüşmelerimizde Dışilişkiler Sekreteri, Propaganda Müdürü, Kalinin Bölge Sekreteri, Turizm Bürosu (Sputnik) Müdürüyle görüştük. Bunlar dışında, fabrikalara, sovhozlara, öğrenci inşaat ekiplerine ziyarette bulunduk ve sorumlularıyla görüştük. Kızıl Meydan, Lenin Mozolesi, Meçhul Asker Anıtı, Nazım'ın mezarı ve daha birçok yer, ziyaret ettiğimiz yerler arasındaydı. Özetle söyleyebileceklerim bunlar.

İYG — Ziyaretinizin en önemli bölümlerinden birini Komsomol yetkilileri ile görüşmeleriniz oluşturuyor. Kuşkusuz bu konuda anlatacağınız çok şey vardır.

— Dışilişkiler Sekreteri ile iki kez görüştük. Birincisi, ziyaretimizin başlangıcında tanışma niteliğindeydi. İkinci görüşmemizde genel olarak Türkiye - Sovyet gençliği arasında karşılıklı ilişkilerin güçlendirilmesi üzerinde duruldu. Propaganda Müdürü, Komsomol'un toplumun değişim alanlarındaki etkinlikleri, çalışması vb. üzerine bilgi verdi. Bunların bazılarını iletmek isterim. Komsomol ilk kongresini 25 bin üyeyle yapmış. Şimdi yaklaşık Türkiye'nin nüfusu kadar, yani 39 milyon üyesi var. Komsomol'a ait 170 günlük gazete faaliyette. 3 büyük basımevi var. Hedefleri Sibirya'da büyük bir basımevi açmak. Merkez TV'de Komsomol bürosu var. Ayrıca, yüksek Okulu olduğunu da iletiyorlar. Okullarda, enstitülerde üyeler arasında yarışmalar yapıldığı ve üyelerin Marksizm-Leninizm üzerine raporlar hazırlayıp merkeze ilettikleri ve bunların değerlendirildiğini, ayda iki kere yapılan eğitimden 9 milyon genç insanın geçtiğini belirtiyorlar. Komsomol ve üyeleri, Sovyet gençliği komünizm kuruluşuna somut emeğiyle katılıyor. Bunun en güzel örneği, kaldığımız Lenin Dağları'ndaki 17 katlı otel. Oteli komsomol inşa etmiş ve bugün işletmesi tamamen kendisine ait. Kalinin Bölge Sekreteri ile bilgi değiş-tokuşunda bulunduk. Turizm Bürosu Müdürü ile gençlerimizin karşılıklı olarak ülkelerimizi gezmesi olanakları araştırdık. Türkiye ile genellikle vize konusunu halledemediklerini, bunun gençliğimiz arasındaki dostluğun derinleşmesini engeller nitelikte olduğu üzerinde durdu. Komsomol'un turistik çalışmalarını anlattı.

Açıkça şunu söylemeyi gerekli görüyorum. Komsomol ve Sovyet gençliğinin Türkiye'deki ilerici gençlik hareketini yakından izlediğini gördük. İGD'nin ve İLD'nin zor koşullar altında sürdürdüğü kahramanca savaşımdan övgüyle sözediyorlar. Gittiğimiz her yerde, savaşımımıza herzaman dayanışma göstermeye, desteklemeye hazır olduklarını dile getirdiler. İGD ve İLD üyeleri olarak bundan gururlanmamak, onur duymamak olanaklı değildi.

İYG — Mihrap arkadaş faşistlerin saldırısı sonucu yaralanan ayağınızın tam düzelmediğini görüyoruz. Sovyetler Birliğinde bu konuda bir girişiminiz oldu mu? Olduysa, ne gibi bir sonuç elde ettiniz?

— Daha Moskova'ya ilk vardığımızda, havaalanından otele giderken hastalığımı sordular. Aziz arkadaş faşistler tarafından vurulup felç ol duğumu, uzun süreli mücadeleden sonra bu duruma gelebildiğimi söyledi. Kalinin dönüşü doktora görünmem kararlaştırıldı. Programımız çok yoğun olduğu için tam bir görünme olmadı. Film ve benzeri şeylerin gerekli olduğunu söylediler. Komsomol Dışilişkiler Sekreteri, dönüşten sonra davet edelim, gelin burada tedavi olun, elimizden gelen herşeyi yaparız. Sizin iyileşmeniz salt sizin değil, hepimizin sorunudur dedi. Bundan çok duygulandım. Bakalım çıkış olanakları bulabilirsem orada tedavi olmak istiyorum.

İYG — Kalinin kentinde Kalinin'le ilgili çok ilginç anılarınız olmalı...

Aziz Aslan — Evet, en heyecanlandıranı, müze durumuna getirilen Kalinin'in doğduğu ve yaşadığı evi ziyaret etmemizdi. Evde Kalinin'in çalışma odasını, köylülerle konuştuğu odayı ve salonda baskınlarda gizli evraklarını sakladığı semaveri gördük. Köylüleri konuşma odasında 4 milyona yakın insanla konuştuğunu belirttiler. Kalinin'in tüm eşyası korunmuş. Çalışma masası gözlüğü, bastonu, ayakkabısı, elbisesi vb. Müzenin anı defterine Türkiye gençliği adına ilk kez yazmak, bizi hem sevindiriyor, hem üzüyor...

Müslim Güler — Benim de bazı söyleyeceklerim var. Kalinin'in, Sovyet ülkesinin gençliğini Büyük Anayurt Savaşı ruhunda, barış ruhunda nasıl eğittiğini, anti-faşist geleneklerini nasıl canlı tuttuğunu gördük. Kalinin Hitlercilerin işgaline uğramış. Moskova'ya yakınlığı nedeniyle büyük önemdeymiş. Naziler şehri yakıp yıkmışlar. Yıkılanlar arasında Lenin'in heykeli de varmış. Kar kapladığı için Marks'ın heykelini farkedememişler. Onu da yıkmadan kent kurtarılmış. Daha sonra kentte yıkılan herşey yeniden onarılmış. Ama bazı yıkıntılar halâ korunuyor. Burası faşizmin ne olduğunu simgeliyor. Kalinin' de büyük Anayurt Savaşında ölen Komsomolcuların silahlarının, Komsomol kartlarının, yazışmalarının, yani tüm anılarının yaşatıldığı bir müze var. Tanya'nın anıları da var bir köşede. Bunları görüp de, Sovyet gençliğinin özverili yiğitliğine hayranlık duymamak, minnettar olmamak elde değil.

İYG — Sovyet insanlarını nasıl gördünüz?

Engin Eroğlu — Bu konuya herhalde ülkenin tüm yaşamına damgasını vuran bir gerçekle başlamak gerek. Herşey, ama herşey, kentler, insanlar, çalışmaları, programlı, düzenli, planlı. Sovyet insanı cana yakın, neşeli, mutlu, çalışmasını, eğlenmesini seven bir insan. Bir örnek vereyim isterseniz. Yolda gidiyoruz. Şoförün annesinin evi yol üstünde. Evine gidiyoruz. İhtiyar kadın hemen bir masa hazırıyor, bardaklarımıza içki koyuyor ve haydi diyor, «Türk-Sovyet halklarının dostluğuna içelim.»

İYG — En ilginç anılarınızdan biri de Lenin Mozolesi'ni ziyaretiniz olmalı...

Mihrap Yazıcı — Mozoleye girmek için, bitmeyen, hiç eksilmeyen bir kuyruğa girmek gerek. Dünyanın hiçbir mozolesinde böylesi uzun bir kuyruğa rastlamak olanaklı değil. Bu uzun kuyruk, Sovyet insanlarının Büyük Lenin'e duyduğu sevginin ölümsüzlüğünün ifadesidir. Sovyetler Birliği'nde her yeni çiftin Mozole'yi ziyaret etmesi gelenek olmuş.

Mozole'nin içinde, Lenin'in karşısında heyecandan titriyorum. Ayaklarım iyice kasılıyor. Değneğime daha sıkı sarılıyorum. Yıkılmadan, yıkılıp da bu büyülü sessizliği bozmaktan korkuyorum. Ve ilk defa faşist kurşuna bu kadar çok hiddetleniyorum.

İYG — Büyük ozanımız Nazım Hikmet'in mezarında neler hissettiğinizi anlatırmısınız?

Aziz Aslan — Nazım'ın mezarını ziyaret etme sevinci, bambaşka bir sevinç olsa gerek. Mezarlığın dikkat çekici yerlerinden birinde Nazım'a büyük bir anıt yapmışlar. Resim çektiriyoruz. 1 Mayıs'lardaki, savaş alanlarındaki birliğimizi mezarının başında da resimlemek hepimize büyük bir heyecan veriyor.

İYG — Böyle bir söyleşi olanağı tanıdığınız için hepinize ayrı ayrı teşekkür ederiz.

AGOSTİNHO NETO ÖLDÜ

MPLA Emek Partisi ve Angola Devlet Başkanı Agostinho Neto Moskova'da tedavi edilmekte olduğu hastanede yaşama gözlerini kapadı. Afrika halklarının yiğit evladı Neto, Angola'nın ulusal bağımsızlık savaşımında emperyalist ve her türden gerici güçlere karşı uzlaşmaz savaşım kararlılığı ve cesaretiyle tüm ilerici insanlığın kalbini kazanmış, emperyalizme, sömürgeciliğe ırkçılığa karşı, ulusal bağımsızlık, demokrasi barış ve sosyalizm için savaşan halklara esin ve güç kaynağı olmuştu. Türkiye ilerici gençliği de, O'nun yaşamından, savaşından esinlenmekte güç bulmaktadır. Bu gerçek İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü'nün MPLA Gençliği'ne gönderdiği ve Türkiye ilerici gençliği adına Neto'nun ölümünden duyduğu üzüntüyü ifade eden mesajında da dile gelmektedir. A. Muhtar Sökücü mesajında Neto'nun çetin antiemperyalist savaşımında Türkiye ilerici gençliği için büyük bir esinlendirici, büyük bir örnek olduğunu, bu örneğin sonsuza dek yaşayacağını vurgulamaktadır.

Dünya Barış Günü Yığınsal Olarak Kutlandı

1 Eylül Dünya Barış Günü İstanbul, Bursa, Eskişehir, Kayseri vb. şehirlerde yığınsal gecelerle ve eylemlerle kutlandı. Kutlamalara Sovyetler Birliği Barışı Koruma Komitesinden de bir delegasyon katıldı. Eskişehir valisinin anti-demokratik uygulamasıyla kendini somutlayan tüm engellemelere karşın kutlamalar büyük bir başarıyla taçlandı. İstanbul'da Barış Derneği'nin düzenlediği vapur gezisi büyük bir ilgi gördü.

Bu yılki kutlamaların iki önemli yanı var dı. Birincisi, gençliğin barış savaşımına katılımının daha da etkinleşmesiydi. Bu gerçek konukların da özel dikkatini çekmişti. İkincisi, Türkiye ve Sovyet halkları arasında dostluk ve kardeşliğin ortak barış savaşımı temelinde daha da derinleşmesiydi.

« DEV - YOL » ŞEFLERİNİN ...

(Baştarafı 14. Sayfa'da)

ötürü «özür dilemiş»ler ve bu saldırıların durdurulması konusunda anlaşma sağlanmıştır.

Kuşkusuz bu, gençlik hareketinin gelişimi açısından olumlu bir tavırdır. Bu sonuç, ilerici yurtsever gençliğin, onun savaşkan örgütlerinin ardıcıl bir biçimde izlediği işçi sınıfının yolundaki ilkeli, kararlı, sorumlu, direşken ve sabırlı politikanın bir sonucudur. Gençliğin eylem birliği temelinde güttüğümüz bu politika, «Dev-Yol»un saflarında da olumlu bir yankı bulmuştur.

İlerici yurtsever gençler, ideolojik savaşımdan en küçük bir taviz vermeden, anti-faşist gençlik örgütleri arasında ortaya çıkan örgütsel ve pratik sorunların her zaman karşılıklı anlayış temelinde ve görüşmeler yoluyla çözülmesinden yana olmuştur. İdeolojik savaşımı derinleştirmek, bu düzeydeki işbirliğini hiç bir biçimde engellemez, aksine zorunlu kılar. Şimdiye dek bu ilkeyi kararlı bir biçimde uyguladık, bundan sonra da uygulayacağız. Ama bu ilkeye uymayıp, anti-faşist gençlik örgütleri arasında düşmanlık tohumları ekenleri de demaske etmeye devam edeceğiz.

Biz anti-faşist gençliğin demokratik eylem birliğinden yanayız ve örgütler arasındaki karşılıklı işbirliğinin ancak bu eylem birliği temelinde daha kalıcı ve sarsılmaz sonuçlara ulaşacağına inanıyoruz. Nitekim bu doğrultuda savaşıyoruz. Ne var ki, tüm gençliğin çıkarına olan bu politikanın hayata geçirilmesinde tüm anti-faşist gençlik kesimlerine, iyiniyetli, devrimci gençlere de büyük sorumluluklar düşmektedir. Bu sorumluluğun kavranması ve bu doğrultuda çaba sarfedilmesi, anti-faşistim diyen tüm gençlik kesimlerinin teker teker her kişinin güncel görevidir.

Afganistan Halkı :
«DOĞRULARI SÖYLEYİN»

Aşağıda DBK'nın düzenlediği Afganistan ile Uluslararası Dayanışma Konferansına katılan Barış Derneği MYK üyesi Bedir AYDEMİR ile yaptığımız konuşmayı sunuyoruz.

İYG — Sayın Bedir Aydemir, Dünya Barış Konseyi'nin düzenlediği Afganistan ile Dayanışma Konferansına katıldınız. Konferans üzerine okuyucularımızı aydınlatır mısınız?

YANIT — Konferans 24-27 Ağustos tarihleri arasında Afganistan'ın başkenti Kabil'de toplandı. Konferansa Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu, Dünya Sendikalar Federasyonu gibi uluslararası kuruluşların yanı sıra 50 ülkeden yüzden fazla delege katıldı. Delegeler Afganistan Devlet Başkanı ve Demokratik Halk Meclisi lideri Nur Muhammet Teraki ve Başbakan Hafizullah Amin ve diğer Bakanlar ile tanışıp, görüşme fırsatı bulabildi. Ayrıca delegeler iki grup halinde Afganistan'ın dört hudut şehrini gezip yerinde gözlemlerde bulundular. Konferans, karar taslağının oy birliği ile kabul edilmesiyle sona erdi.

İYG — Bildiğiniz gibi son zamanlarda tekelci basında Afganistan üzerine bir çığırtkanlıktır gidiyor. Bugün Afganistan'da gerçek durum nedir?

YANIT — Bizim Afganistan'da gözlediğimiz durum batılı haber ajanslarından kaynaklanan haberlerin yansıttığından çok farklı. Afganistan'da halk devrim uygulamalarını benimsemiş ve koruyordu. Durum çok sakin. Karşı-devrimci hareket Pakistan ve İran'dan sokulmuş. CİA ve Pekin eğitimli gerillalar olduğunu söylüyorlar. Ele geçirilen silahlar, bildiriler, rozetler, yazışmalar bu iddiaları doğruluyor. Bunlar, toprak reformu sonucu toprakları elinden giden büyük toprak beyleri ve diğer işbirlikçiler ile ordudan da küçük bir grubu yanlarına çekerek bir karşı devrim denemesinde bulunmuşlar. Ancak bunun çok cılız bir çıkış olduğu, yoğun din kışkırtması sonuç vermediği, halktan taban bulamadığı, çok kısa zamanda, büyük bir kolaylıkla bastırılmış olmasından da anlaşılıyor.

İYG — Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeler Afganistan devrimini etkin olarak destekliyorlar. Bu destek ve dayanışmayı somut olarak nasıl gördüğünüzü açıklarsanız memnun olacağız.

YANIT — Sosyalist ülkeler Afganistan'ın kalkınma çabasını her alanda destekliyorlar. Çimento, metalurji gibi pek çok endüstri dalının kurulmasına, tarımın makineleşmesine yardım ediyorlar.

İYG — Konferans vesilesiyle Afganistan halkının demokratik kazanımlarını yakın gözle görme olanağı buldunuz. Bugüne kadar bu kazanımlar neler olmuş? Afganistan devriminin önünde geri ci hareketin dışında önemli toplumsal güçlüklerin bulunduğu biliniyor. Günümüzde hangi güçlük ağırlığını koruyor?

YANIT — Gözlenen en bü yük değişim toprağın büyük toprak sahiplerinden alınıp topraksız köylülere dağıtılması olmuş. Bunu kooperatifler kurma çabası izliyor. Toplumun her kesimi hızlı bir biçimde örgütleniyor: Sendikalar, gençlik örgütleri, kadın örgütleri vb. Kadın ve erkeğe eşit haklar tanınmış. Büyük bir eğitim seferberliği var. Ülkedeki tüm uluslar kendi dillerinde eğitim yapıyor. En çok konuşulan iki dil heryerde kullanılıyor. Sanayileşme çabaları sürüyor. En büyük güçlük geri bir tarım ülkesini hızlı bir şekilde geliştirmek, sosyalist bir sanayi ülkesi haline getirmek.

İYG — Afganistan gençliği üzerine söyleyecekleriniz...

YANIT — Afganistan gençliğinin Afganistan ulusal bağımsızlık hareketinde önemli bir yeri olmuş. En ağır baskı dönemlerinde bu gelenek sökülememiş. Bugün de gençlik her alanda, özellikle devrimi koruma komitelerinde aktif görevler, ağır sorumluluklar yüklenmiş. Afganistan daki tüm yönetim kadroları çok genç. Tanıştığımız bakanların pek çoğu da 30-35 yaşları arasında.

İYG — Afganistan halkı konferansı nasıl karşıladı? Uluslararası dayanışmadan neler bekliyor?

YANIT — Her gittiğimiz yerde halk bizi büyük bir coşku ve sevgi ile karşıladı. Her yerde evimizdeymişiz gibi dolaştık. Herkes her sorumuza içten ve açıklıkla yanıt verdi. Afganistan halkı konferansa katılanlardan ısrarla tek bir şey istedi: «Burada gördüğünüz, duyduğunuz herşeyi ülkenizde olduğu gibi anlatın. Doğruları söyleyin.» Ben Afgan halkına bu borcu yerine getirmeye çalış tım Bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim.

İYG — Biz de, konuşma olanağı sağladığınız için size teşekkür ederiz.

Dünya Gençliği ile Bağlar Güçleniyor

DDGF AVRUPA KOMİSYONU TOPLANTISI

Eylül ayı başlarında Budapeşte'de yapılan Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu Avrupa Komisyonu toplantısına İlerici Gençler Derneği üyesi bir genç de katılmıştır. Toplantı, Şubat ayında, Dortmund'da yapılan DDGF Yürütme Kurulu toplantısından bu yana yürütülen çalışmaları değerlendirmiş, 1979 eylem planının geri kalan bölümünün yerine getirilmesi üzerinde durmuş, gençliğin Avrupa çapında işbirliğini geliştirme sorunlarına eğilmiştir. Toplantıya katılanlar Varvoşa'da düzenlenen BM'in «Toplumların Barış İçinde Yaşamalarına Hazırlık İçin» Deklerasyonu'na adanmış bir uluslararası seminere de katılmışlardır.

5. KNE - ODİGİTİS FESTİVALİ

13-16 Eylül tarihleri arasında Yunanistan'ın başkenti Atina'da düzenlenen 5. KNE-ODİGİTİS Festivali'ne İGD üyesi bir genç de katılmıştır. Festival'in ön hazırlık çalışmalarının en yoğun kentlerinden biri de Selanik olmuştur.

31 Ağustos - 2 Eylül tarihleri arasında Selânik'te yapılan toplantıya geçen yıla oranla yüzde yüz artışla 180-190 bin kişi katılmıştır. Bu toplantıda İran, Ürdün, Filistin, Suriye, Kıbrıs, Türkiye, Irak gençliği de temsil edilmiştir. Türkiye gençlik haretine ayrılan köşe büyük ilgi görmüştür.

ULUSLARARASI ÇOCUK YILI KONFERANSI

7-11 Eylül tarihleri arasında Moskova'da «Tüm Çocuklar İçin Barışçıl ve Güvenilir bir Gelecek İçin» Dünya Konferansı düzenlenmiştir. Konferansa, Birleşmiş Milletler Çocuk Yılı Komitesi, Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu, Dünya Barış Konseyi ve DDGF'ye bağlı kuruluşlardan Uluslararası Çocuklar ve Yetişme Çağındakiler Komitesi - CİMEA gibi uluslararası örgütlerin yanı sıra, pek çok ülkenin Uluslararası Çocuk Yılı Komiteleri ve Çocuk Örgütleri de katılmıştır.

Konferansa Türkiye'den UÇY Demokratik Örgütler Platformunu temsilen Platform Başkanı Reha İsvan, İKD Genel Sekreteri Zülal Kılıç, UÇY Ulusal Komitesini temsilen İffet Aslan, Onur konuğu olarak TİP Genel Başkanı Behice Boran katılmıştır. Ayrıca İGD üyesi Semra Çaybaşı da Lenin'ci Komsomol'un davetlisi olarak Konferansa katılmaktadır.

BULGARİSTAN

Biri İGD, diğer İLD üyesi iki genç, Dimitrovcu Komsomol'un davetlisi olarak Bulgaristan'daki uluslararası çalışma kampına katılmışlardır. Bulgaristan da yaklaşık 20 gün kalan gençler, ülkenin değişik yörelerini gezmişler, değişik kurumlarını ziyaret etmişlerdir.

Gelecek sayımızda tüm bu konular üzerine ayrıntılı yazı çıkacaktır.

BULGARİSTAN HALK DEVRİMİNİN KAZANIMLARI GENÇLİĞİMİZİ ESİNLENDİRİYOR

Utkan 9 Eylül Devrimi'nin 35. yıldönümünde, İGD, MYK Dimitrov Genç Komünistler Birliğine bir telgraf göndererek, Bulgaristan gençliğinin savaşımını ve kazanımlarını selamladı. Büyük devrimci Dimitrov'un öncülüğünde faşist zorbalığa, nazi saldırganlığına, gericiliğe karşı verilen savaşımın Türkiye ilerici gençliğini esinlendirdiğini ve güçlendirdiğini söyleyen telgrafta ayrıca Bulgaristan'da ilerlemenin öncüsü Bulgaristan Komünist Partisi selamlanıyor, Bulgar ve Türkiye gençlerinin dayanışması vurgulanıyor.

İGD, ŞİLİ GENÇLİĞİ İLE HER ZAMAN OMUZ OMUZA

CIA güdümlü faşist Pinoşe cuntasının 6. yıldönümünde İGD, MYK, Şili Genç Komünistler Birliği'ne bir mesaj göndererek, Türkiye ilerici gençliğinin dayanışmasını iletti. Şili halkı ve gençliği ile dayanışmanın İGD'nin savaşımında önemli bir yeri olduğunu vurgulayan mesaj, Şili'de halk düşmanı rejime karşı Unitad Popular öncülüğünde yürütülen demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini selamlıyor. Şili halkının düşmanı ABD emperyalizmi ve Pekin gericiliğinin de lanetlendiği mesajda, düşmanlara karşı ortak mücadelede Türkiye gençliğinin kararlılığı dile getiriliyor.

Bağlantısızlar Hareketi : Daha Birleşik, Daha Güçlü

Bağlantısız ülkeler 6. Doruk Toplantısı Havana'da çalışmalarını tamamladı. Doruktа hareketin anti-emperyalist temelini güçlendiren kararlar alındı. 93 gelişmekte olan ülke veya ulusal kurtuluş hareketinin katıldığı toplantıda Afrika, Filistin, Kıbrıs, Barış İçinde Yanyana Yaşama üzerine kararları büyük kurtuluş hareketi temsilcisi Gü- bir oy çoğunluğuyla benimsendi. Kararda Güney Afrika ırkçı rejimlerini destekleyen ABD, FAC ve benzeri emperyalist güçler mahkum edildi. Camp-David anlaşmasının Ortadoğu'da gerginliği yükselttiği vurgulanarak barışın ancak Filistin halkının temel haklarının tanınması ve İsrail'in işgal altındaki topraklardan çekilmesi ile sağlanabileceği dile getirildi. Kıbrıs'ta tüm yabancı asker lerin çekilmesi, üslerin sökülüp atılması istendi.

Toplantıya bir mesaj gönderen SBKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Sovyetler Birliği Yüksek Sovyet Prezidyumu başkanı Leonid Brejnev, NATO ve Varşova Antlaşmalarının karşılıklı olarak dağıtılması önerisini yinelemiş, Sovyetler Birliği'nin bu konuda ilk girişimi yapmaya hazır olduğunu belirtmiştir. Brejnev'in önerisi bütün ilerici insanlığın, uluslararası demokratik kamuoyunun yaşamsal barış isteminin bir ifadesi olmaktadır. Nitekim, bağlantısızlar hareketi içinde derin yankılar uyandırmış, coşkuyla selamlanmıştır.

Emperyalist güçler, bağlantısız olmanın, sosyalist ve emperyalist sistem karşısında «tarafsız» olmayı, dünya olayları karşısında «pasif» kalmayı gerektirdiğini öne sürüyorlar. Pekin yönetimi ise, bağlantısızlar hareketinin anti-emperyalist, anti-sömürgeci temelini terketmesini, bunun yerine «anti-hegemonist», «Sosyal emperyalizme karşı savaş» temelini kabul etmesini dayatıyor. Bütün bunlar 6. Doruk toplantısında boşa çıkarılmıştır.

Toplantı, bağlantısız ülkelerin kimin kim olduğunu, ne için uğraştığını daha açık bir biçimde görmelerine yol açmıştır. Bunun en iyi kanıtı, bağlantısızların 6. Doruk Toplantısından birliği güçlendirerek çıkmaları ve emperyalist çevrelerin sonuçtan hoşnutsuzluklarını açıkça dile getirmeleridir.

EGE ÜNİVERSİTESİNDE MAOCU BOZMALARININ YARALADIĞI SEDAT YÖRÜK:

Onbinler, Yüzbinlerle Savaş Alanlarındayız, Bizleri Yıldıramazlar..."

İlerici gençlik hareketi, yığınsal öncü örgütü İGD; her türlü saldırı ve provakasyonu boşa çıkararak önündeki engelleri kırıyor, ateş çemberinden geçerek çelikleşiyor, büyüyor. Elbetteki bu gelişme durup dururken olmuyor; bu yolda can veren, yaşamını ortaya koyan, cesaretin, özverinin, yiğitliğin destansı örneklerini veren genç anti-faşist, anti-emperyalist savaşçılar büyüyen yapının harcını oluşturuyorlar.

8 Mayıs günü Ege Üniversitesi Kampüsü'ndemaocu bozmalarının kurşunlarıyla yaralanan ve felç olma tehlikesiyle karşı karşıya olan Sedat Yörük arkadaşımız, sorularımızı yanıtlarken de aynı coşku, inanç ve savaşım azmi ile dolu olduğunu gösterdi. Şimdi söz Sedat Yörük arkadaşın:

S. YÖRÜK — 8 Mayıs Salı günü E.Ü. Yukarı Kampüsü'nde «polis ve jandarmanın üniversite den çekilmesi» ile ilgili bir forum düzenlenmişti. Demokratik bir istem olduğu için Tıp Fakültesi öğrencileri olarak biz de foruma katılmak istedik. Fakat «Dev-Yol» ve «Kurtuluş» yanlıları, maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» ile önümüze barikat kurarak alana girmemizi engellemeye kalkıştılar. Tartışmaların başladığı sırada ben ön taraflar da idim. Sonra bir ara arkaya gidip tekrar öne geldim. O sırada karşıdan taş yağmuru başladı. Bu arada taşla birlikte üzerimize kurşun yağmaya başladı. Ben ateşin kısa süreceğini tahmin ederek kaçmadım, bir ara durmuştum. Fakat maocu bozmalarının ateşi sürdürmeleri üzerine, önümdeki hendeğe doğru koşmaya başladım. O sırada vuruldum ve düştüm.

İYG — Ateş edenleri tesbit edebildin mi?

S. Yörük — Ateş başlamadan önce, Kimya Fakültesi'nden Necmettin Akbaş isimli maocuyu görmüştüm. Ayrıca daha önceleri ilerici gençlere kurşun sıkan Fen Fakültesi'nden Turan Karataş, Fatih Avşaroğlu ve Hüseyin Altınsoy adlı maocu provakatörler de alanda mevzilenmişlerdi.

İYG — Bu saldırı ile maocu bozmalarının planları ve amaçları ne idi?

İYG — Sedat arkadaş, yaralandıktan sonra neler düşündüğünü ve şu andaki sağlık durumunu anlatırmısın?

S. Yörük — İlk günler ümitsizdim. Fakat bunu üzerimden çabuk attım. Şimdi tamamen iyileşebileceğim konusunda umudum tükenmedi. Özellikle durumumu öğrendiğime üzülmedim. Moralimi bozmadım ve bu durumda da savaşımı sürdürebileceğimi düşündüm. Bunda sürekli ziyaretime gelen ve başımdan ayrılmayan Tıp Fakültesi'ndeki ve diğer İGD'li arkadaşların rolü büyük oldu. Örgütlü hareketin önemini bir kez daha somut olarak gördüm. Ayrıca şunu hiç bir zaman unutmadım: Devrimci morali yüksek tutmak ve her koşulda savaşımı sürdürmek... Özellikle böylesi durumlarda sabır, kararlılık ve umudu yitirmemek büyük rol oynuyor. Ben de sürekli sabırlı ve kararlı olmaya çalıştım. Şu anda sol kolumu ve bacağımı rahatça oynatabiliyorum. Sağ kolum ve bacağım ise hareket edemiyor. Kurşun sol omuzumdan omuriliğe sap lanmış. Buna karşılık çok kısa süre de olsa otura biliyor ve gazete okumaya çalışıyorum.

İYG — Bundan sonra tedavine Macaristan Halk Cumhuriyeti'nde devam edilecek. Bu konuda neler düşünüyorsun?

S. Yörük — Her şeyden önce Macaristan sosyalist ve dost bir ülke. Orada tedavimi sürdürmenin yanısırla, sosyalist bir ülkede olmanın mutluluğunu da yaşayacağım. Enternasyonalist dayanışmanın bir kez daha somut bir örneğini göreceğim.

İYG — Sedat arkadaş, son olarak ilerici gençliğe, kavga arkadaşlarına söylemek istediğin bir sözün, mesajın var mı?

S. Yörük — Gençlik içinde, emperyalizme ve faşizme karşı savaşta, bayrağı en önde taşıyan ilerici gençliği bombalar, kurşunlar yıldıramaz. Unutulmaması gereken nokta, burjuvazinin yedek güçleri faşistlerin olduğu kadar, maocu ihanet odaklarının da sınıf düşmanlarımız olduklarıdır. Maocu bozmalarının tüm saldırı ve provokasyonlarını boşa çıkarmak zorundayız. İlerici gençler, devrimci uyanıklığı elden bırakmamalı, maocu bozmalardan yaptıklarının hesabını soracağımızı unutmamalıdırlar. Bizim dayandığımız en büyük güç, savaş yolumuzu işçi sınıfımızın öncü politik hareketinin aydınlatmasıdır. Bizler, onbinlerle, yüzbinlerle savaş alanlarındayız. İçimizden yüzlercesini yaralasalar da, öldürseler de amaçlarına ulaşamayacaklar, bizleri yıldıramayacaklar!..

«DEV-YOL» ŞEFLERİNİN İDEOLOJİK İFLASININ KILIFI: «FİİLİ MÜCADELE»

7-8 Eylül günlerinde İstanbul'da TÖB-DER şubesi önünde maocuların kışkırtmasıyla İGD ve İLD üyelerine saldıran «Dev-Yol»cular İzmir ve Bursa'da başlattık ları saldırı kampanyasını böylece İstanbul'a taşırmış oldular. Bu olay, en başta «Dev-Yol» şeflerinin bazılarının gözlerinin İGD düşmanlığıyla nasıl karardığını göstermesi açısından ilginçtir.

Elbette, «Dev-Yol» şeflerinin bazılarının uzun bir süredir ilerici gençliğe karşı başlattığı saldırı kampanyasının altında yatan bazı nedenler vardır.

Bu nedenlerin başında, «Dev-Yol» şeflerinin bazılarının maocu sahillere yelken açması, maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» çetesi ile işbirliğini geliştirmesi gelmektedir. İkinci neden, «Dev-Yol» şeflerinin bazılarının maoculuğun karanlık dehlizlerine dalmasına, tabanın tepki göstermesi ve bu gelişimin tabanda bir çatlak doğurmasıdır. Son günlerde açıkça gözlemlendiği gibi bu çatlak derinleşme eğilimi göstermektedir. «Dev-Yol»un ilerici; yurtsever, devrimci tabanı, bazı şeflerinin kendilerini maoizmin tuzaklarına çekme çabalarına sessiz kalmamaktadır. Bunun bir sonucu olarak, tabanda ilerici gençlikle eylem birliği yapma eğilimleri güçlenmektedir. «Dev-Yol» şefleri ise, ilerici gençliği saldırı hedefi göstererek, güçlenen bu eğilimleri törpülemeyi tabanını ilerici gençliğe düşman olarak kemik leştirmeyi amaçlamaktadırlar.

Bu saldırılar ilerici gençliğe yöneltmekle birlikte elbette tüm demokrasi güçlerine, demokrasi savaşımına zarar veriyor. Anti-emperyalist, antifaşist savaşımın yükseldiği, «MHP-ÜGD kapatılsın, faşist Türkeş tutuklansın» kampanyasının yığınlara malolduğu günlerde «Dev-Yol» şefleri kıllarını bile kıpırdatmamakla da kalmıyorlar, çoğu yerde anti-faşist savaşımın önüne bir engel olarak çıkıyorlar. Turhal'da, Kars'ta olduğu gibi anti-faşist güçlerin duvarlara yazdığı «MHP-ÜGD kapatıldın, faşist Türkeş tutuklansın» belgilerini güpegündüz silmekle ne kadar «cesur» (!) olduklarını da gösteriyorlar. Böylesi olaylar, «Dev-Yol»e» şefleri nin saldırılarının kime yarayacağını somut olarak gösteriyor.

Anti-emperyalist, anti-faşist gençlik örgütleri arasında farklı görüşlerin olması elbette doğaldır. Doğal olmayan örgütler arasındaki bir takım sorunların çatışma düzeyine varmasıdır. Sorunlar, ideolojik ayrılıktan kaynaklanıyor - sa ki ideolojik ayrılıkların olduğu gerçeği yadsınamaz, ideolojik savaşımın platformu bellidir. Eğer çatışmanın örgütsel bir takım nedenleri varsa, bunun da en doğru çözümü örgütlerin sorumlularının biraraya gelerek sorunları çözme yolunda çaba harcamalarıdır. «Dev-Yol» tabanı şeflerini bu konuda uyarmalıdırlar. «Bizleri İGD'ye, onun üyelerine düşman etmek için çok çaba harcıyorsunuz, ama nedeni nedir?» diye sormalıdır lar. Göreceklerdir ki şefleri bu soruya tutarlı bir yanıt veremeyeceklerdir.

Herkes gibi, «Dev-Yol» tabanı da bilmektedir ki ilerici gençliğe karşı saldırıyı başlatan «Dev-Yol»un bazı şefleridir. Maocu bozmalarıyla kurulan ittifakta bunların eseridir. «İGD'lilerle bundan sonra ideolojik mücadele bitmiştir, fiili mücadele başlamıştır» diyen «Dev-Yol»un ideologları ideolojik iflaslarını bu sözleriyle belgelemiş lerdir. Elbette küçük burjuva devrimcisi «sol» akımların ideolojik savaşımdan kaçmalarının, savaşımı «fiili mücadele» adı altında çatışma düzeyine vardırmalarının maddi nedenleri vardır. En başta işçi sınıfının yolundan yürümemeleri onları ideolojik olarak köksüzleştirmektedir. «Dev-Yol»un bugün için de bulunduğu zavallı acınası durum, bunun somut bir kanıtıdır. Bu somut aşamada, ideolojik olarak söyleyecek bir şeyleri kalmamıştır.

Ancak, küçük burjuva devrimcisi «sol» akımların ideolojik iflası ve ideolojik savaşımdan kaçması karşısında ilerici gençlik ideolojik savaşımı daha da yükselterek yanıt verecektir. Gençlik hareketinin çıkarları bunu gerektirmektedir çünkü. Çatışmalar yaratmayı, bu çatışmaları derinleştirmeyi değil. Sahte düşmanlar yaratarak, asıl düşmanları gözden kaçırmak, anti-emperyalist, anti-faşist savaşımdan kaçmak, ilerici gençliğe saldırmak gerici-faşist güçlerin, sınıf düşmanlarının işine yarar, sadece onları sevindirir. İlerici gençlik, sınıf düşmanlarını sevindirtecek çatışmalar yaratılması yerine, her olanaktan yararlanarak eylem birliğini geliştirmeyi, güçlendirmeyi sorumluluğunun bir gereği olarak görmekte ve buna uygun davranmaktadır. Buna uygun olarak davranmayanların gençlik düşmanı yüzlerini her yolla ve her biçimde ortaya çıkarmak da boynumuzun borcudur.

Son Durum

Aldığımız son bilgilere göre, İstanbul ve İzmir'deki «Dev-Yol» sorumluları, ilerici yurtsever gençlere başvurarak görüşme isteğinde bulunmuşlar ve yapılan görüşmelerde olumlu sonuçlar elde edilmiştir. «Dev-Yol» sorumluları, ilerici gençlere yöneltttikleri saldırılardan ve bunların sonuçlarından

(Devamı Sayfa 12'de)

Fırın İşçileri Kazandı

Bornova'daki Ümit Fırını'n da çalışan 13 işçi Temmuz ayı içindeki direnişlerini çok yönlü hak ve kazanımlar elde ederek tamamladılar. Daha önce 12 saat, sigortasız, hiçbir hakları olmadan çalışıyorlardı. Bornova İGD şubesi çatısı altında örgütlenerek direnişe geçen işçiler, patronun tüm karşı koymasına rağmen, 8 saatlik işgünü, sigorta hakkını söke söke aldılar. Atılan arkadaşlarını yeniden işe aldırdılar. Şimdi, «Gücümüz Birliğimizde! Yaşasın Örgütümüz İGD!» diyorlar.

Bornova

İGD Bornova Şubesinin yaz çalışmaları büyük bir hızla devam ediyor. «MHP Kapansın» kampanyası sürerken yurtlar için çalışmalar da başlatıldı.

«İlerici gençliğin yılmaz savaşerleri! Haydi yurtlara!» Kampanyası etkin bir biçimde devam ediyor. Yakın gelecekte tüm Ege Bölgesi İGD üyelerine olduğu kadar Bornova Şubesi üyelerini de çeşitli etkinlikler bekliyor. Bunun için büyük bir mali kampanya açıldı. Özveri ile çalışan üyeler, ilerici gençliğin önündeki bütün engellerin aşılabileceğini kanıtlıyorlar.

Babaeski

Babaeski Halkevi tarafından, 17 takımın katılmasıyla düzenlenen ve halk arasında büyük ilgi gören «Barış - Dostluk - Dayanışma Futbol Turnuvası» sona erdi. Sıralamada birinci Volkanspor, İkinci Ertuğrul Köyü Spor, üçüncü Tarımsan Spor oldu. Emek Spor ise en centilmen takım seçildi. İGD Babaeski Temsilciilğinin koyduğu kupayı Gazi Kemal Spor aldı. Turnuva sonunda yapılan konuşmalarda barış, dostluk ve dayanışmaya katkılarından dolayı Halkevi kutlandı.

Van

MTA Enstitüsü Bölge Müdürlüğünde çalışan bir grup ilerici genç gönderdikleri bir mektupla hükümetin emperyalizme bağlanma, tekelci sermayeye omuz verme, bağımsızlığı pazara sürme politikasını kınamışlardır. Mektup şöyle sona ermektedir: «Gerçek bağımsızlığımızı, ulusal ve toplumsal kurtuluş yolunu, işçi sınıfımızın öncü politik örgütü gösteriyor. Ulusal ve toplumsal bağımsızlığa kavuşmak için, emperyalizmi ülkeden kovmak, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen kurmak gerekiyor. Bunun yolu da tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini oluşturmaktan geçiyor.»

Bergama

Faşist güçler yeni provokasyonlar, kitle kırımları peşinde koşuyorlar. 19 Ağustosta ilerici, yurtsever, demokrat insanların gittikleri Gülistan parkını taradılar. Daha sonra 40-50 kadar faşist, Atatürk Alanı'na geldiler, yoldan geçen devrimci bir gence saldırdılar. Olaya müdahale etmek isteyen bir polisi öldürdüler. Bunun üzerine, faşistlerin saldırılarını, polisin saldırısı izledi. Demokratik kitle örgütleri, CHP, ilericilerin gittikleri kahveler basıldı. Sokaktan yurtseverler toplandı, gözaltına alındı, işkence edildi. Saldırılar halk ve ilerici demokratik güçler arasında sert tepkiyle karşılaştı. Bugün Bergama'da, geniş çevrelerde, saldırı nedeniyle hakkında gıyabı tutuklama kararı çıkan faşist Meftun Serdaroğlu'nun neden «yakalanamadığı» soruluyor. Bergama Halkevi ve Bergama Demokratik Sol Gençlik Derneği başkanları basına yaptıkları bir açıklamayla olayı kınadılar ♥

Maocu Bozmalar Emir Veriyor «DEV-YOL» Şefleri Uyguluyor

İZMİR

9 Ağustos günü Menemen İGD şubesi üyesi iki gence saldıran «Dev-Yol»cular, İGD'lileri kurşunla yaraladılar. Bu arada «Faşizme Karşı Savaş kampanyası» sırasında İGD Altındağ temsilciliğine karşı saldırılarını yoğunlaştıran «Dev-Yol»cular, İGD'nin duvar yazılarını sildiler, ayrıca kampanya ile ilgili bildiri dağıtan İGD'lilere karşı, dışardan getirdikleri bir grupla sopa ve zincirli bir saldırı düzenlediler. Saldırıda bir İGD'li ağır yaralandı. Saldırganları püskürten Altındağ halkı ve ilerici gençliği, «Dev-Yol»cuları kovaladılar. Aynı günün akşamı evine giden üç İGD'liye saldıran «Dev-Yol»cular, bir arkadaşı demir çubukla yaraladılar. İGD Altındağ temsilciliğinde bulunan ilerici gençlerin müdahalesi sonucu kaçmak zorunda kalan «Dev-Yol»cular, 17 Ağustos günü ise durakta otobüs bekleyen İGD'lilere saldırdılar. Bir arkadaş demir çubukla yaralandı. Gereken yanıtı alan «Dev-Yol»cular, bir daha ortalıkta görünmediler.

30 Ağustos günü Yeşilyurt'ta, maocu «Partizan» adlı çetenin katlettiği Ahmet Hakan'la ilgili bildiri dağıtımından dönen Zeki Haktar adlı İGD'li Hatay semtinde «Dev-Yol»cuların pusu kurması sonucu yaralandı. Birgün sonra yine bir grup «Dev-Yol»cunun saldırısına uğrayan bir İGD'li yaralandı.

3 Eylül günü gece saat 01.00 sıralarında çalıştığı fırından silah zoruyla, Süleyman Keskin adlı İGD'liyi kaçıran «Dev-Yol»cular, arkadaşımızı Karabağlar-Yeniçamlık semtine götürüp, bir ağaca bağlayarak dövdüler. Daha sonra bir inşaatta yüzünde sigara söndürülen Keskin, içi pankart dolu bir depoda işkence gördü. «Dev-Yol»cular burada İGD'li arkadaşın yüzüne jilet atarak, çenesinin altına yanar çakmak tuttular.

ADANA

Bir süre önce Samandağ'da geçmiş bir olayı bahane eden «Dev-Yol»cular, Samandağ'lı bir İGD'liyi Adana Mühendislik Yüksek Okulu'na almak istemediler. Kanal Köprü mahallesinde ise «MHP-ÜGD Kapatılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın» pulunu yapıştıran bir İGD'liye saldırdılar. Yine aynı semtte bir karpuz satıcısı esnaf'ı silah çekerek «sen İGD'li misin?» diye tehdit ettiler.

22 Ağustos günü ise işten çıkan İGD'li 7 Tekel Sigara Fabrikasıişçisine 30-35 kişilik bir grupla saldırdılar. Bir arkadaşın başını taşla ezmeye kalkıştılar.

KARS

Ağustos başlarında ise Kars'ın Bülbül Mahallesi'nde ilerici gençlere saldıran «Dev-Yol»cular, Kars İGD Şube Sekreteri'ni ağır yaraladılar. Bülbül mahallesinde İGD'nin güçlenmesi ve gelişmesi «Dev-Yol»cuları korkutmuştu. Nitekim anti-faşist savaşım haftası öncesi duvarlara yazılan «Faşist MHP-ÜGD Kapatılsın» sloganlarını sildiler. Üç gün üstüste, yazılan tüm yazıların silinmesi üzerine tekrar yazılamaya çıkan ilerici gençlere pusu kuran «Dev-Yol»cular, Şube sekreteri Mehmet Adıgüzel'i tabanca kabzasıyla yüzünden, ve vücudunun çeşitli yerlerinden ağır yaraladılar.

Burhaniye'de Faşist Provokasyonlar Sökmeyecek !

5 Ağustos'ta MHP İlçe İkinci Başkanı Sıtkı Akduran'ın bir gencin yolunu keserek tarla anlaşmazlığına girmesi sonucu yaralanmasını, faşistler terör eylemlerine girişmek için bir fırsat saydılar. Yörenin anti-faşist geleneği yıllardan beri faşist güçlere etkinliklerini yükseltme olanağı tanımıyordu. Herkesin işte olduğu bir sırada ilerici demokratik güçlerin gittiği kahveye saldırarak, camlarını kırdılar. İşten dönen ilerici gençler olayı duyar duymaz harekete geçerek faşistlere anladıkları dilden ders verdiler. Emniyet önünde toplanarak gösteri yaptılar, emniyet müdürünü uyardılar. Bu etkin çıkış karşısında MHP İlçe Başkanı Arif Çetinkaya, ÜGD Başkanı Ekrem ve Pelitköy Ortaokulu öğretmeni faşist militanlardan seçkin Akçay tutuklanmak zorunda kaldı. Ama, «bir sağdan, bir soldan olsun» politikasının gereği olarak İGD Şube Başkanı İlhami Kıymaç da sudan gerekçelerle gözaltına alınarak tutuklandı. Daha sonra İGD üyesi Cavit Türkoğlu faşistlerin yuvalanmaya çalıştığı kahvenin önünden geçerken bıçaklandı.

Olay üzerine TÖB-DER, İGD, HALK-DER, Muhtarlar Derneği, Marmara KÖY-DER Tahtacı Şubesi, CHP Gençlik Kolu tarafından ortak olarak hazırlanan bildiri tüm şehirde dağıtıldı, Balıkesir Valisi'ne telgraf çekilerek çıkması olası olaylara karşı önlem alınması istendi.

Yaralanan Sıtkı Akduran'ın ölmesinden sonra faşistler yeni bir saldırı düzenlemek için Balıkesir'den yedek güç gelmesini beklemeye başladı. İlerici, yurtsever, devrimci güçler böylesi bir saldırıyı karşılamak için pazar yerindeki kahve çevresinde toplanmaya başladılar. Ne var ki, «Dev-Yol»cular maocu bir bozmanın sızmasına arka çıkarak kendilerini kitleden ayırarak 50 metre uzaklıkta toplandılar. Bu ters tutumlara karşı ilerici gençler kararlılıklarıyla cenazeden dönen faşistlerin saldırılarını püskürttüler. Korsan eylem yapmaya kalkışan faşistlerden 36'sı tutuklandı.

İlerici gençler daha sonra kitlesel biçimde Ören'de «Savaş Yolu» satışına çıktılar. Satış sonrası gözaltına alınan Ünal Bahar ve Süleyman Berber yaşlarının küçük olması nedeniyle serbest bırakılırken, Muhittin Yetiş, İhsan Seçkin, Sabahattin Küçükdereli ve Parkta otururken göz altına alınan ve işkence gören Ramazan Türker gösteri yürüyüşleri yasasına aykırı davranmak iddiasıyla tutuklandılar. Bu tutuklamaların ardında «MHP Kapansın» Kampanyasının geniş yığınları sarmasının önüne geçmek yatıyor. Ancak Burhaniye ilerici gençleri tüm saldırıları ve anti-demokratik baskıları boşa çıkarıyor, anti-faşist savaşımı kararlılıkla sürdürüyor.

Genç,ik Her Zaman Şili'nin Yanında Olacaktır !

Faşist darbenin 6. yılında ülkemizin bütün ilerici demokratik güçleri Şili halkı ile dayanışmalarını yükselttiler. İstanbul'da ilerici gençler ve liseliler yaygın bir biçimde bildiri dağıttılar. Şişli, Kartal, Gaziosmanpaşa ve bir dizi daha başka yerde gösteriler düzenlediler. Halk gösterileri ilgiyle izledi. Konuşanlar ülkemizde verilmekte olan anti-faşist savaşımın, Şili halkının Pinoşe'ye ve arkasındaki çokuluslu tekellere karşı verdiği savaşımla ayrılmazlığını dile getirdiler. Pinoşe'nin maketleri yanında Türkeş'in maketleri yakıldı.

Öte yandan İGD İstanbul Bölge Sekreteri Ali Fuat Vardal basına yazılı bir açıklamada bulunarak «ilerici gençliğin Şili ile dayanışmasını her zaman yükselteceğini» belirtmiştir.

Elbette, Şili ile dayanışma, yalnızca gençlerle sınırlı kalmadı. İKD Genel Sekreteri Zülaj Kılıç basına yaptığı yazılı açıklama ile ilerici kadınlarımızın Şili kadınları ile dayanışmasını vurguladı. Yine Beşiktaş'taki Schaup Lorenz'de Maden-İş üyesi işçiler Şili Halkı ile Dayanışma toplantısı yaptılar.

DDGF ve Türkiye'den 14 Demokratik Kuruluş Yarışmamıza Özel Ödül Koydular

YARIŞMAMIZA, DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU İLE TÜRKİYE'DEN, İGD, İLD HABER-DER, TÜM HER-İŞ, YENİ HABER-İŞ KÖY-DER, ÇIRAK DER, POLİTİKA GAZETESİ, SAVAŞ YOLU GAZETESİ, ÜRÜN SOSYALİST DERGİ, KONUK YAYINLARI, BİLİM-TEKNİK-POLİTİKA DERGİSİ, SANAT EMEĞİ DERGİSİ VE KADINLARIN SESİ DERGİSİ, ÇEŞİTLİ DALLARDA ÖZEL ÖDÜL KOYMUŞLARDIR.

Yarışmamız bu yıl çok geniş bir alana yayılmaktadır. Gazetemizin koyacağı ödüllerin yanısıra çok sayıda yayın organı, demokratik kuruluş ve sendikalar özel ödüller koyarak yarışmamızı destekliyorlar. Bu yazımızda özel ödül koyan kuruluşları açıklıyoruz.

Sanat Emeği Dergisi, bu yıl yarışmamıza şiir ve anı dallarında birer ödül koyduğunu açıkladı. Dergi, bu dallarda vereceği özel ödüllerin yanısıra, ödül verdiği yarışmacıları aynı zamanda bir yıllık abone yapacağını belirtti. Y

Politika Gazetesi, Savaş Yolu Gazetesi, Ürün Sosyalist Dergi, Konuk Yayınları ve Bilim - Teknik Politika (BTP) Dergisi'de yarışmamızı destekleyerek, tüm yarışma dallarında birer yapıta özel ödül vereceklerini açıkladılar.

Kadınların Sesi Dergisi'.nin gazetemize gönderdiği açıklamada yarışmamıza katılan tüm genç sanatçılara başarılar dilenerek şöyle denilmektedir: «ilerici gençliğin sesi, İlerici gençliğin anti-faşist anti-tekel, antiemperyalist savaşımı içinde örgütlenmesinde önemli bir yeri olan İYG'nin 2 yıldır çeşitli dallarda sürdürdüğü geleneksel sanat ve kültür yarışmasını barış, bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımına olan katkısına inancımız nedeniyle destekliyor ve 3. İYG Yarışması'na Kadınların Sesi olarak Fotoğrafçılık dalında ödül koymuş bulunuyoruz.»

Ayrıca aşağıda adını verdiğimiz demokratik örgütler ve sendikalar yarışmamıza özel ödüller vereceklerini açıklamışlardır: İGD, İLD, Haber-Der, Tüm-Has-İş, Yeni Haber-İş, Köy-Der, Çırak-Der.

İlerici Gençler Yarışmaya Katılın

Gazetemiz bu yıl düzenlemiş olduğu «3. İYG Sanat ve Kültür Yarışması»na özel bir önem vermektedir. Bu önem, ilerici Yurtsever Gençlik Gazetesi anti-faşist, enti-emperyalist savaşımda kültür ve sanata vermiş olduğu büyük değerden ileri gelmektedir. Kültür, büyük bir güçtür, demokrasi ve sosyalizm savaşımında itici bir öneme sahiptir. MHP'nin, ÜGD'nin kapatılması, faşist odakların dağıtılması için yürüyen onbinlerin kararlı savaşımı, halkların bağımsızlık direnişleri, kültürel alanda sürdürülen kültürel savaşımla kopmaz bir bütünlük taşır. Bunlar birbirinden ayrılamazlar!

İYG, gençliğe ve gençliğin kültürel çalışmalarına yaklaşımında bu noktayı hiçbir zaman gözden uzak tutmamıştır. Bu nokta, yayın politikamızın önemli köşetaşlarından birisidir. Bunun için fotoğrafçılık ve anı dallarında saptanan özel konuların yanısıra, şiir, karikatür ve duvar gazetesi yarışmalarının konuları barış, demokrasi ve özgürlüğe adanmıştır. Fotoğrafçılık yarışmasının konusu «Uluslararası Çocuk Yılı ve Çocuk», anı'nın ise «Gençliğin barış, demokrasi ve özgürlük savaşımı»dır.

Anı ve duvar gazetesi dalları üzerinde biraz daha durmakta, konularını ve yarışmaya katılma koşullarını açmakta yarar görüyoruz:

Kuruluşu birkaç yılı geçmeyen İGD, bugüne kadar yüzün üzerinde yiğit, savaşkan üyesini kaybetti. Gericiler, faşistler, maocular tarafından öldürüldü onlar. Onların herbirinin yaşamı işçi sınıfına, onun yolunda yürüyen ilerici gençlik hareketinin savaşımına olan büyük inanç ve sayısız deneyimlerle doludur. Yaşamlarının her dakikası, deneyimlerinin herbiri, ilerici gençlik için yollarını aydınlatan bir ışıktır. İYG, anı yarışmasında tüm ilerici gençliğin savaşım deneyimlerini konu olarak belirlemekle birlikte, savaşımımızda yaşattığımız yiğit arkadaşlarımızın anılarına, deneyimlerinin aktarılmasına büyük bir değer biçmektedir. Bu, onlara karşı her ilerici gencin, her ilerici genç sanatçının bir görevidir aynı zamanda.

Duvar gazetesi ilk defa bir yarışma konusu olmaktadır ülkemizde. İYG, bununla ikili amaç gütmektedir: İlerici gençlik hareketinde yaygın olarak kullanılan duvar gazetelerinin daha yetkin bir biçimde hazırlanmasına işlevini daha iyi bir biçimde yerine getirmesine yardımcı olmak ve duvar gazetelerine daha fazla kültürel ögeler katarak gençliği kültürel olarak kollektif bir çalışmaya itmek. Duvar gazeteleri nasıl hazırlanmalıdır? Nelere dikkat etmek gerekir? Propaganda ve ajitasyon görevlerini daha iyi yerine getirmeleri için neler yapılabilir? vb. Tüm bu sorulara yarışma sonrasında yeni yeni cevaplar verebilmek, deneyimlerinden yeni sonuçlar çıkartmak yarışma sonrasında daha da olanaklı olacaktır sanırız.

Kollektif çalışmanın yararları büyüktür. Savaşımın daha hızlı ve güçlü yürütülmesini olanaklı kılar. Komünist çalışma biçiminin ve komünist ahlâkın kitleler içinde hızla yayılmasını sağlar. İşte duvar gazetesi yarışmasını düzenlerken gözettiğimiz ikinci nokta, böylesi kollektif bir çalışmayı sağlamak, bunu geliştirmektir.

Duvar gazetesi yarışmasının değerlendirilmesi nasıl yapılacaktır? Bu değerlendirme duvar gazetesi yarışmasına gönderilen 1- Duvar gazetesinde yeralan dökümanların (Şiir, yazı, karikatür, resim vb.), 2- Gazeteyi duvarda asılı olarak gösteren fotoğrafların, 3- Duvar gazetesini asabilmek için girişilen çabanın yazılı açıklamasının topluca incelenmesiyle yapılacaktır. Bunun için sayılan bilgilerin topluca adresimize gönderilmesi gerekmektedir. İlerici gençler, genç sanatçılar, yarışmamıza katılma süresi 25 Ekim 1979 günü sona erecektir. Yapıtlarınızla gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist savaşımına güç katın! Sanat ve kültürü bu yiğit ve kararlı savaşımda itici bir güç yapın! Böylesi büyük bir öneme sahip olan bu yarışmaya katılmak, en geniş katılımı sağlamak için çalışmak bir görevdir. Hepinizi, 3. İYG Kültür ve Sanat Yarışmasına Katılmaya çağırıyoruz.

TÜRKİYE HALKININ BÜYÜK DOSTU SİMANOV'U, İLERİCİ GENÇLİK UNUTMAYACAKTIR

Büyük yurtsever ve anti-faşist yazar Konstantin Simanov'u yitirdik. O faşizmin en acımasızca saldırılarına karşı bütün gücüyle direnen Sovyet halkının en yiğit evlatlarından birisidir.

Simanov, 1915'te Petrograd'da doğdu. Bir subay ailesinin çocuğudur. Bir süre teknik okulda öğrenim gören Simanov 1935 yılına kadar tornacı olarak çalıştı. Ardından Maksim Gorki Edebiyat Enstitüsü'nü bitirdi.

Simanov, bir barış savaşçısıdır. Yapıtlarında görülen genel tema emperyalizmin körüklediği savaşlara karşı duyulan büyük öfke ve barış için verilen kararlı savaşımdır. O'nun tüm yapıtlarında bu özelliği açıkça görmek olanaklıdır.

SİMANOV TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ VE İLERİCİ GENÇLİĞİNİN EN YAKIN DOSTLARINDANDIR

Türkiye'yi ve emekçi halkını yakından tanıyan Simanov birçok kez ülkemizi ziyaret etmiş. 1976 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde düzenlenen geceye katılmıştır. Gecede okunan «Bekle Beni» adlı şiiri en tanınmış şiirleri arasında yer almaktadır. O'nun kişiliğinde bu ziyaret, Türkiye İşçi sınıfıyla, emekçi halkıyla, Sovyet halkı arasındaki kopmaz dostluk bağları simgeleşmiştir.

Sovyet Barış Komitesi Başkanlık Divanı Üyesi, «Novi Mir» ve «Literaturnaya Gazeta» dergilerinin başyazmanlığını yapan, Sovyet Yazarlar Birliği Genel Sekreterliği görevlerinde bulunan Simanov, ulusal ozanımız, büyük komünist, Nazım Hikmet'in de yakın arkadaşı ve Nazım Hikmet Arşivi'nin kurulmasına büyük emeği geçmiştir. Nazım üzerine söylediği şu sözler O'nun Nazım'la olan büyük dostluğunun bir kanıtıdır:

«Öldüğü zaman Yazarlar Birliği benden Nazım'ın tüm kâğıtlarını, belgelerini toplamakla görevli kurulu yönetmemi istedi: Arşivler, el yazmaları, yazışmalar... Tüm bunlar, birgün Nazım'ın halkına geri gelmek üzere devlet yazın arşivlerinde en iyi koşullarda korunuyor...

Türkiye ilerici gençliği büyük yazar, anti-faşist savaşçı ve dünya halklarının büyük dostu Konstantin Simanov'u çok iyi tanımaktadır. «Geceler ve Gündüzler», «Silah Arkadaşları», «İnsan Asker Doğmaz», «Son Yaz» adlı yapıtları ülkemizde en çok tanınan yapıtlarıdır. İlerici gençlik barış, demokrasi ve sosyalizm için verdiği yiğit, kararlı savaşımında bu büyük barış savaşçısının, kültür emekçisinin anısını sıcak tutacaktır.

Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi * Sahibi Rıfat GÜLER * Sorumlu Yönetmen: Erhan TUSKAN * Yönetim Yeri: 899 Sokak Hisar İşhanı, No: 608 İZMİR * Yazışma Adresi: İYG PK. 914 Sirkeci - İSTANBUL * Abone: 6 Aylık 100 TL., 12 Aylık 200 TL., Yurtdışı iki katıdır * Dizgi - Baskı: Doğruluk Matbaası * Son Baskı Tarihi: 28 - 9 - 1979